

»SLOVENE« velja
po pošti na vse strani Jugos-
lavije in v Ljubljani:
za celo leto naprej . . . K 180—
za pol leta 90—
za četrt leta 45—
za en mesec 15—
Za tuzemstvo celoletno K 240—

== Sobotna izdaja: ==
za celo leto K 30—
za tuzemstvo 35—

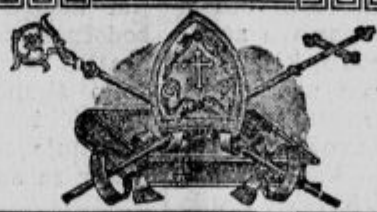
SLOVENE

== Inzerati: ==
Enostolpna petstvarst (50 mm
široka in 3 mm visoka ali nje
prostor)
za enkrat po K 4-50
uredni razgledi, poslana
tudi po K 6-—
Pri večjem naročilu popust
Najmanjši oglas 50/9 mm K 10.
Izhaja vsak dan izvenredni po-
nedeljek in dan po prazniku
ob 5. uri jutraj.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
sprejemajo. Uredn. telef. št. 50, upravn. št. 328.

Političen list za slovenski narod.

Uprava je v Kopitarjevi ul. 6. — Račun poštne hran.
ljubljanske št. 850 za naročnino in št. 349 za oglaš.
avstr. in češke 24.797, ogr. 28.511, bosn.-herz. 7563.

1850

ANTON BONAVENTURA JEGLIČ

1920

Demántnih sedemdeset let
leži pred nami — list razpet —
v njem zlate črke zrelih dni,
najlepših ur najdražji cvet.

Kot polni plod že sivih las
nam pal v srcé njegov je glas,
kot trta sok nam dal je kri,
kot v žitnem polju zreli klas.

Glej, gre v procesiji zbor otrok,
svetlobnih lic, nedolžnih rok —
a kdo jim sveti kruh deli?
med njimi hodi otrok — Bog.

In tihi, beli zbor devic . . .
Kam vodi ga Marijin klic?
Nad njim čuvarjev meč leži
kot senca božjih perutnic.

Nazadnje narod tiho vdan,
ki bil je suženj, mrk, teptan —
ko pred apostolom stoji,
je z zarjo svobode obdan.

In kje je koča sred planin,
in kje se je izgubil sin,
da ne delil bi z njim skrbi,
ne radosti in bolečin?

In zdi se mi, da zrem oltar:
na njem daritve svete žar,
in kot da večno tam drži
za svoje ljudstvo Sveti Dar.

Trije so božji prsti — kažipoti človeku: vest, Kristov nauk in doživetje ljubezni do bližnjega; trije so temeljni kameni, na katere se edino more zidati Kristovo kraljestvo: plemenito srce, resnice žejen razum in volja, ki ima meso v oblasti; a največja zapoved, ki čisti in preizkuša dušo človekovo, je samoodpoved, žrtev samega sebe za zveličanje in rešitev duše bližnjika za večnega Boga voljo.

Kako lahko je to spoznanje ob živem zgledu sivolasega vladike, ob mladeniškem pogledu, ki ugovarja proti dopolnjenemu sedmemu križu na ramah prevzvišenega kneza, kako lahko je to spoznanje ob njegovem zgledu za nas, ki iščemo žive priče za blagoslov Kristusovega kraljestva na zemlji!

Sloki, sivolasi živahni asket, v boju sam s seboj in svetom za blagor po Kristu izročeni mu duš, ki mu pojeklenela energija poduševlja lice in oko, apostol svojega ljudstva, veliki duhoven, ki je svoj narod vodil in bodril za boj za svobodo in pravdo, praznuje, obdan od svojih zvestih čet, od njega samega pripravljenih, izvežbanih in za boj za sveta načela naših dedov opremljenih bojevnikov, edeninsedemdeseti rojstni dan.

Vidim ga v škofijski kapelici zgodaj zjutraj ob žaru svetilke na kolenih pred Najsvetejšim, vidim čuječega pastirja v molitvi za svoje ovce; vidim ga v izpovednici pozno zvečer tolažečega in zdravečega pekoče rane skrušenih, nemirnih src, njega, ranocelnika bolnih duš; vidim ga s popotno palico v roki, vračajočega se z že utrujenim korakom z apostolskega delovanja Bog ve iz katere župnije na deželi; vidim ga vsepovsod kot posebljeno, živo in goreče izpolnjevanje dolžnosti, ki mu jih je naložil Bog, ko ga je poklical.

Vest je prvi božji prst, ki kaže človeku smer pri njegovem delu; apel na vest je sila, ki ukloni in prepriča tudi nasprotnika, ki izvije rokam sovražnika največje in najnevarnejše orožje slepega osebnega sovraštva in mrznje ter zahteva zase sveto spoštovanje.

Na Zaloški cesti se je zbrala množica; avtomobil s škofom dr. Jegličem, ki se je peljal birmat, so obkolili nahujskani delavci ter zahtevali, naj škof izstopi. Dr. Jeglič pa je z njemu lastno krepko in odločno besedo nepreklicno izjavil, da mora dalje, ker ga kliče vest in dolžnost. Morda so bili delavci, ki so štrajkali, po njegovi besedi presenečeni, morda je bil apel na dolžnost v tem hipu in takem položaju tako nenavaden in nepričakovano vzvišen, da jim je zlomil voljo in ublažil vse priučeno sovraštvo do lastnega cerkvenega predstojnika, morda je to vse res in še morda tretji vzrok pri tem; meni se je pa ustavila misel ob oni črti škofovega značaja, ki smatra

tako za samoposebi umevno in poudarja kot prvo misel v tako kritičnem položaju, da je dolžnost prva, da si upa z idejo dolžnosti prepričevati in miriti razbesnele duhove množice na Zaloški cesti: živo morje delavcev se je razmaknilo, avtomobil je nemoteno oddrčal svojo pot.

Bože milo, kakšno je bilo v naših vrstah ob času majske deklaracije! Trepetali smo okoli Kreka, kaj bo storil dr. Jeglič. Na delu so bile temne sile, da ga preslepe in udinjajo nepošteni službi. Škof dr. Jeglič je s prirojenostjo naglico takoj razumel položaj; brez pridržka je stopil v prvo vrsto med bojevnike za svobodo in pravice našega naroda, vnet Jugoslovani v času, ko so ležale na ljubljanskem polju nemške čete in je grozil kranski deželni nemški meč vojaške diktature. Dr. Bonaventura Jeglič je stal neustrašeno ramo ob rami drugim borcem ter brez olepšave, priprosto in jasno razlagal, opravičeval in navduševal za svoj boj kot boj, ki mu ga nalaga dolžnost. Kaj bi bilo s Slovenijo, da se je dr. Jeglič vdal strašnemu pritisku vojaštva, vlade in dvora?!

Mož, posebljena vest, mož svete dolžnosti, slovenski Mercier, je ostal tudi ob tej preizkušnji sam sebi, svoji zemlji in rodu zvest.

In zvest je ostal apostol Kristovemu nauku!

Koliko zmot je v času njegovega pastirovanja vznemirjalo srca vernikov, koliko zmot je opajalo in opaja s prvim slajem in glorio novega razodetja razum Slovencev v njegovem času. Naslednik apostolov je neumorno in budno stal in stoji še kot sivolasi vojščak Kristusov na straži, je pisal in še piše, je pridigal in še pridiguje, je molil in še moli za razsvetljenje vernih src, je bistril in bistril pojme, je branil in še brani nedotakljivost in čistost Kristovega nauka. Zmote so se razblinile, zapadle kot zastarele ideje pozabljivosti, nove vstajajo, dr. Jeglič pa stoji še danes živahen in neutrudljiv v živem metežu na mejdanu za Kristov nauk. Ni slučaj, ni samo slepo naključje, če nam je kljub tekočim poslom in dnevnim skrbem napisal tik ob začetku vojne knjigo o križanem Bogu-človeku, nam podaril sliko o Mesiji-Odrešeniku, v zgled in tolažbo v strašnem trpljenju in zablodah človeštva v svetovni vojni.

»Ecce, homo! — Jagnje, ki odjemlje grehe sveta!«

Mesija-Odrešenik, ki se je iz ljubezni do nas žrtvoval, Učitelj velike ljubezni do bližnjega, je bil tudi dr. Jegliču zvesti svetloke vseobsegajoče, odpuščajoče, usmiljenja polne ljubezni do bližnjega.

Dr. Jeglič je sam ubožnih, z velikim številom otrok blagoslovljenih starišev sin; zgodaj je okusil trdo skorjo bednega kruha slovenskega študenta.

In doživetje pomanjkanja in stradeža je porodilo v njem sočutje in usmiljenje do revnih in bednih. Nihče ne ve, koliko menic je strgal in poravnal kot porok ubožnim v skrajni sili, nihče ne more vedeti, kolikim čelom je zbrisal temne skrbipolne gube, koliko sre je dvignil s topla besedo in dejansko pomočjo. Vse to je pisal Bog v knjigo večnega življenja. Toda je spomenik na ljubljanskem polju, ob katerem že zdaj izgovarja in bo izgovarjala marsikatera revna slovenska mati in sirota s svetim čuvstvom hvalečnosti ime dr. Jegliča; ob belem dvorcu zavoda sv. Stanislava v St. Vidu pri Ljubljani bo pletla ljubezen do bližnjega njegovemu ustanovitelju venec neminljive, iz roda v rod se podedujoče hvalečnosti. Zavod sv. Stanislava bo ognjišče krščanskemu kulturnemu življenju, bo kvas in jedro našemu inteligentnemu paraščaju.

Toda hujša nego gmotna je duševna beda, pomanjkanje in zanemarjanje srčne in umske vzgoje. Videti jo je s posledicami kot duhovnik v ženski kaznilnici v Begunjah. »Množice se mi smilijo!« je ponovil v praktičnem krščanskem delu za svojim Učenikom. Z vsa silo se je lotil reševati, vzgajati, organizirati srca zaupanih mu vernikov. Ni prostora, da bi opisali vse delo za Marijine družbe, ni prostora, da bi našli vse knjige in brošure, s katerimi je poučeval o vseh perečih dnevnih vprašanjih ter predvsem kazal na ono skalo, na kateri sloni krščanska družba, na krščansko družino. In da ohrani svoje vernike za čisto, sveto družinsko življenje, da ohrani slovenskemu rodu ta vir plemenitih čuvstev, poštvenosti, ljubezni in zemeljske sreče, je pisal za dekleta in mladeniče, je pisal za zakonske svoje sporočilo. Sam je zrastle v taki pošteni gorenjski družini, hotel je razliti ta blagoslov verne matere in poštenega strogega očeta, blagoslov, ki je njega spremljal na dolgi poti sedemdesetih let, tudi na srca vse Slovenije.

In ker je družina samo celica v družbenem organizmu, je stremel za tem, da prešine spoznanje socialne pravičnosti in pripadnosti skupnosti v borbi za neomajljiva Kristova načela tudi vse te celice ter jih strne v krščan-

ski družbi v nedeljivo enoto. Kako pazljivo spremlja dr. Jeglič slovenski in jugoslovanski tisk, kako zvesto podpira dr. Jeglič izobraževalno delo in gibanje katoliške prosvete, s kakšno očetovsko ljubeznijo gleda na razvoj katoliških akademskih društev in katoliških dijaških organizacij! Krona vsemu katoliškemu gibanju v Sloveniji so trije katoliški shodi, ki so se vršili za časa njegovega pastirovanja in ki neizpurno izžarevajo kot solnce svoj blagoslov na Slovenijo.

Izobrazba srca, izobrazba duha, izobrazba volje so trije temeljni kamni Kristovega kraljestva na zemlji.

Izobrazba volje, ki ima meso v oblasti. Ne samo vaje mišic, ne samo telesne atletike; Kristovi vojščaki potrebujejo duševne discipline, vse drugo bo samo dano. In ta duševna atletika se vzgaja v orlovskih vrstah, v katoliških društvih in družinah sploh. Volja, ki ima meso v oblasti, to geslo kliče v spomin sedemdesetletna postava, po težkem delu polno življenje žive volje same, polno življenje škofa dr. Jegliča, kliče v spomin vernikom v Sloveniji geslo, ki se bo nanovo zapisalo na prapor novemu rodu, ki prihaja ter bo v Mariboru pred zastopniki vesoljnega katoliškega sveta manifestiral za vero in pravdo svojega rodu.

Trije so božji prsti — kažipot krščanskemu človeku: vest, Kristov nauk in lastno doživetje ljubezni do bližnjega; trije so temeljni kamni, na katere se mora zidati Kristusovo kraljestvo: plemenito srce, resnice jezen razum in volja, ki ima meso v oblasti; toda največja zapoved, ki čisti in preizkuša dušo človekovo, je samoodpoved, je žrtve samega sebe za zveličanje in rešitev bližnjika za večnega Boga voljo.

Lahko nam je to spoznanje, ker vidimo v sedemdesetletnem vladiki vteleseno tudi to zadnje, vidimo ga, ki išče moči za blagoslov Kristusovega kraljestva na zemlji. Iz vsega katoliškega javnega življenja v Sloveniji in že tudi preko mej Slovenije gleda energični obraz sedemdesetletnega očeta v samoodpovedi ojeklenelega, v delu za povzdigo naroda in zveličanje duše posameznika osivelega asketa na škofijski stolici ljubljanski.

ostati vendar dosleden svojemu stališču, ki ga je zavzel nasproti vladni za časa stavke!

Ko je član Jugoslovanskega kluba, g. Banič, bral izjavo, s katero je ovrgele svojočasno lažljivo trditve v nasprotnih listih, da je žalil pokojnega predsednika parlamenta dr. Pavloviča, so se demokratje in socialisti kričaje dvignili in odšli iz dvorane. S tem so prevzeli tudi odgovornost za tisto laži polno gonjo zoper g. Baniča.

Po ponašanju demokratov v zbornici ne bi mogli presoditi, je-li demokratska zajednica vladna stranka ali pa se še vedno čuti zavezništvo socialistične opozicije. Ni zadosti, da sedijo v kabinetu demokratski ministri, tudi demokratski predstavniki se morajo tega v parlamentu zavdati. Le ker se tega niso marali zavdati, je prišlo v zbornici med demokrati in parlamentarno zajednico do burnih prizorov, ki bodo nujno vplivali na položaj sedanje vlade. Zdi se, da tudi tu tiči dobršen del demokratske neodkritosrčnosti in da hočejo položaj, ki so ga z vstopom v vladno dosegli, izrabiti v druge svrhe, nego jim nalaga vladni program. Najbližnja bodočnost bo pokazala, ali je bilo demokratom samo za oblast, ali pa imajo resno voljo skupno s parlamentarno zajednico uresničiti vladni program, ali jim je za delovanje parlamenta in za državo več kakor za strankarske cilje!

Narodno predstavništvo.

LDU Belgrad, 27. maja. 92. sejo začasnega narodnega predstavništva odprl podpredsednik dr. Ribar ob sedemnajstih. Po običajnih formalnostih se prečitajo nekatera vprašanja, med drugimi poslanca Kneževića glede uvoza in izvoza na Madžarsko. Interpelant zahteva, da bi bilo treba zabraniti ves izvoz in uvoz na Madžarsko, da se na ta način ne podpirajo beli teror in Horthyjeve tolpe. — Ministrski predstnik dr. Vesnić odgovarja, da je bilo za Madžarsko sklenjenih več dogovorov, katerih pa on točno ne pozna. V tem času so bile že tri vlade, v trenutku pa ne more odgovoriti na to vprašanje v političnem pogledu. Zato je potreben celotni pregled dosedanje politike. Vseled tega prosi ministra za trgovino dr. Ninčiča, naj da pojasnilo, ker je o stvari točno informiran. — Minister trgovine dr. Ninčič izjavi, da je naša največja potreba poprava lokomotiv. Zato je naša vlada sklenila z madžarsko vlado dogovor, v katerem se Madžarska zavezuje, da nam bo popravila pokvarjene lokomotive proti dobavi živeža. Ta dogovor je za nas tako povoljen, kakor noben drug. — Posl. Mita Kličin vpraša ministrskega predstnika glede 12 srbskih banatskih vasi, ki pripadajo Rumunski. — Minister trgovine in začasní minister za zunanje stvari dr. Ninčič izjavi, da bo vlada pri definitivnem določanju mej skrbela za te vasi.

Nato preide zbornica na dnevni red, na točko: debata o deklaraciji vlade.

Pot prvi govornik povzame besedo poslanec Narodnega kluba Kerubin Segvič. V začetku svojega govora pravi, da je Narodni klub že od pričetka delal za spoznanje delo vseh strank v parlamentu. To delo pa je bilo kmalu prekinjeno, toda hvala Bogu, Jugoslavija zato ni upropastjena. Na poedine točke vladne deklaracije je govornik ne ozira; opozori pa na nedosta-

tek v izjavi, da namreč vlada ni izpregovorila nič o jadranskem vprašanju. Koncentracijska vlada se je sestavila tudi zaradi tega problema. O jadranskem vprašanju je ministrski predsednik Nitti v italijanskem parlamentu govoril cele tri ure; v vladni deklaraciji pa o tem važnem vprašanju ni niti besedice. Ta nedostatek vladne deklaracije bo nemilo dirnil prebivalstvo v Primorju. Govornik zahteva, da predsednik obvesti narodno predstavništvo, kako stoji to vprašanje. — V imenu socialno-demokratskega kluba povzame besedo posl. Korač in opomni, da je vladna deklaracija neobičajno nekonkretna. O stvareh, ki so za naš življenski pomen, ne vsebuje nobene besedice. Vse kaže, da vlada namerava predložiti narodnemu predstavništvu gotov načrt ustave. Ako vlada to res namerava, potem to znači, da se vlada nada, da bo dobila pri prihodnjih volitvah večino in da bo mogla svoj sporazumni načrt ustave predložiti tudi konstituenti.

Naposled izjavi v imenu socialnih demokratov, da bo glasoval proti zaupnici vlade.

V imenu Jugoslovanskega kluba govori posl. Stanko Banič, ki prečita izjavo svojega kluba, da vzame vladno deklaracijo na znanje in da bo podpiral koncentracijsko vlado. — V trenutku, ko posl. Banič zavzame svoje mesto na tribuni, se v zbornici dvigne hrup in čujejo se klici: »Na polje!« (Posl. Banič je bil namreč svojčas povzročil incident v zbornici v zadnji seji pred velikonočnimi prazniki, kjer je zaklical podobne besede takratnemu predsedniku Draži Pavloviču.) Z ozirom na ta dogodek pred Veliko nočjo izjavi posl. Banič, da on nikakor ni zavpil proti dr. Pavloviču: »Marš napolje!«, nego stvar je bila popolnoma drugačna. Ko je predsednik dr. Pavlovič izjavil, da bo prihodnja seja narodnega predstavništva dne 19. aprila, ga je Banič, ki je predsednik že odšel z govorniške tribune, vprašal, kdaj bo seja, in predsednik mu je odgovoril, da bo dne 17. aprila. To je izjavil predsednik tudi steno-gramom. Potem je Banič zaklical predsedniku dr. Pavloviču: »Zakaj greste vun? (Zašto idete napolje?) Izjavite to s tribuno!« To je bila vsa stvar. Predsednik dr. Pavlovič je to sam potrdil. Govornik obžaluje, da demokratska lista »Demokratija« in »Pravda« nista hotela prinesiti vseh popravkov, katere je sam pokojni predsednik dr. Pavlovič potrdil. Govornik prosi, naj vsak poslanec, ki je bil prisoten na oni seji, njemu prinese dokaz, da je on pokojnega predsednika narodnega predstavništva žalil ali se sploh pregrešil proti narodnemu ujedinjenju. Ako mu kdo to dokaže, je govornik takoj pripravljen, odložiti svoj mandat. — Podpredsednik dr. Ribar odredi nato odmor za deset minut.

Po odmoru dobi besedo bivši minister Anton Kristan. Govornik se bavi v prvi vrsti posebno z onim delom vladne deklaracije, ki govori, da je treba zagotoviti mir in red v deželi. Omenja, da so res žalostni primeri, ki so se pripetili n. pr. generalu Terziću in narodnemu poslancu Draškoviću ter da se v deželi vedno bolj širi roparstvo in nered. Pa kdo je temu kriv? Ako vlada resno hoče odpraviti nered in hajduštvo, je treba v prvi vrsti, da odpravi vzroke tega hajduštva. V vladni deklaraciji ni nikjer točne izjave, kako si vlada predstavlja bodoči razvitek našega narodnega gospodarstva.

Govornik našteva mnogo primerov v carinah na Spilju, Ljubljani in Zagrebu ter dostavlja, da baš oni postopek, ki bi moral zadovoljevati ljudi, imajoče posle pri

Čudni pojavi.

Vendar! Zadnji čas je že bil! — Tako je enodušno vzkliknila vsa naša javnost, ko se je dosegel v narodnem predstavništvu sporazum za koalicijsko vlado. Marsikaj bi zgledalo danes drugače in boljše, ako bi bil parlament deloval in mnogo več se se zaradi tega ni izvršilo, kar je dobrega in potrebnega. Široka koalicijska vlada je tu in narodno predstavništvo je zopet delazmožno. Se bode pa ta vlada tudi držala? Morala bi se, ker je potrebna že zato, da dobimo vendar že parlamentarni potem volilni red za državnozbornsko volitve. Toda prvi pojavi v vladi sami in v parlamentu niso najboljši poročstvo za to.

Dr. Vesnić je sestavil široko koalicijsko vlado s programom dela in reda. Vse skupine, ki so stopile v vlado, so se s tem obvezale, da bodo tudi skrbale za delovanje v parlamentu in ohranitev potrebnega reda in miru v državi. V četrtkovni seji narodnega predstavništva ob priliki debate

o vladni izjavi so demokratje prekršili to svojo obveznost.

Socialistična govornika Korač in Kristan sta napadala ljudsko stranko, na katero se gospod Kristan jezi zavoljo krvavih dogodkov v Ljubljani za časa železničarske stavke. Tedaj je g. Kristan hujskal s svojim glasilom stavkujoče, vsled česar se mu je očitala moralna sokrivda na krvoprelitju. Sedaj bi se gosp. Kristan rad opral z napadi na ljudsko stranko. Ta Kristanova politika ni sicer nobena umetnost, pa je tudi ni preveč tragično jemati. Tragična zna pa postati za vlado in parlament pot, ki so jo ubrali povodom Koračevega in Kristanovega natolcevanja demokratski predstavniki. Izgledalo je, kakor da govornika Korač in Kristan kot oficijelna govornika demokratske zajednice. Demokratje so odobraval socialistična govornika. Zlasti g. dr. Kramer je kazal željo po opoziciji, ker ne sedi več v kabinetu. Da sta z njim glasno soglašala tudi gg. Ribnikar in dr. Brezigar, se ni čuditi. Gosp. Ribnikar je moral

LISTEK.

Jos. Lavtižar:

V Rožu na Koroškem.

(Dolje.)

Sedel sem še jaz poleg ceste, ker je pripovedoval siromak tako zanimivo. »A takrat« — je nadaljeval — »takrat se je tukašnjim ljudem in tudi beračem dobro godilo, ko so dobivali zlato pod Kopo. Jaz tega ne pomnim, slišal pa sem velikokrat o tem pripovedovati in vem, da je tudi res. Seveda je že preteklo veliko let od onega časa.«

»Zlato so dobivali v jamah pod Kopo?« vprašam začuden.

»Kajpada, ali še niste slišali? Veliki oltar sv. Urha v Ločah se kar sveti v zlatu. Pojdite ga pogledat, saj ni daleč od tukaj. In kakšna je cerkev! Kako bi bili mogli v Ločah zidati kaj takega, če bi ne bili imeli dovolj denarja? Pravijo, da je imel župnik fužino, v kateri je čistil zlato in koval cekine.«

Reč mi je postajala zagonetna. Čeprav nisem berač vsega verjel, mislil sem vendar, da je vsaj nekaj resničnega.

»Kdaj je bilo to?« ga vprašam.

»Takrat ko je vladala cesarica Marija Terezija. Tudi to vem, da se je pisal župnik Janez Lajčaher. V župnišču v Ločah visi njegova podoba.«

»In da je cekine koval?«

»Tako se govori med ljudmi. Naj še to povem. Pred smrtjo je župnik rekel: »Ko bo preteklo sto let po moji smrti, odprite moj grob. Če sem prav delal, držale se bodo kosti ena pri drugi. Če pa nisem prav delal, bodo vse razpadle.« Res so odprli grob čez sto let, in vse kosti so se držale skupaj.«

»Kam so župnika pokopali?«

»Prav v sredi cerkve v Ločah. Tam se vidi v tlaku kamenita plošča, ki pokriva podzemeljsko rakev. V cerkveni steni pa je vžidan napis, ki pove župnikovo ime in še več drugega. Toda napis je latinski. Kdor ni učen, ga ne more razumeti.«

Potem je šel prosjak počasi naprej, njegova povest pa mi ni šla iz spomina. In takoj sem se napotil v Loče, da bi se prepričal, koliko je resnice na prosjakovi povesti.

III.

Kmalu sem prišel v Loče in zagledal cerkev, stoječo na vzvišenem kraju. Svetišče z velikim oltarjem je obrnjeno proti solnčnemu vzhodu. Na zapadni strani so glavna cerkvena vrata; nad njimi je sezidan zvonik. Ko stopiš v notranjščino, iznenadi te lepa hiša božja.

Zgrada je 35 m dolga in 15 m široka. Nad visokimi stenami se vpenjajo drzni oboki. Obok nad svetiščem ima obliko kupole. Bogato pozlačeni veliki oltar se je ohranil še iz tistega časa, ko je bila sezidana cerkev (l. 1762). Zlato ima še sedaj ono leskečo barvo, kakor jo je imelo nek-

daj. Po tem se lahko sodi, da je zlato pristno. V oltarju stoji sv. Urh, patron župnije. Ob straneh ladje se vrstijo v kapelah manjši oltarji, sedem vseh skupaj. Zanimiv je oltar, v katerem častijo Kristusa na križu. Odrašenikova soha je visela svoje dni v cerkvi oo. minoritov v Beljaku. Ondi je vrzel neki meščan sneženo kepo vanjo, toda bogoskrbnstvu je sledila božja kazen. Dotični meščan je prišel ob pamet in umrl vže tri dni po storjenem zločinu.

V sredi cerkve vidimo v tlaku podolgovato ploščo. Ona pokriva prostor, kjer so pokopali zgraditelja cerkve, župnika Janeza Lajčaher. Na steni moške strani pa poroča napis, da počiva tukaj omenjeni župnik, ki je umrl 22. svečana 1772, star 55 let. Bil je koroški Slovenec, rojen v Borovljah. Cerkev v Ločah je pripadala poprej župniji Matere božje na Zilji (Marija Gail). Lajčaher je dobil slabo hišo božjo, zato se je polotil novega zidanja in stavbo srečno dovršil. V mlinski knjigi se berejo o njem tele vrstice (prestavljene iz latinsčine v slovenski jezik):

»Dne 22. svečana 1772 je ob osmih zjutraj pobožno zaspal v Gospodu prečastiti, slavni in učeni gospod Janez Lajčaher (Leitschacher), prvi župnik tega kraja. Z mnogim trudom in večinoma s svojim premoženjem je iz dna sezidal cerkev, župnišče in kapelanj. Bil je tudi neutrudljiv oskrbnik duš, ki jih je vneto vodil na pot zveličanja. Župnijo je vodil dvajset let.«

Ljudje so ugibali na vse strani, kje je dobil župnik toliko denarja za zidavo cer-

kve. Župljani so seveda pomagali pri zidanju, toda župnija je bila majhna, saj šteje še v sedanjih casih samo 950 duš. Kje je imel torej župnik vir, ki je zajemal iz njega? Kako je bilo mogoče poplačati vse stroške? Kdo mu je dal toliko zlata, da je tako sijajno pozlatil veliki oltar? Kako to, da je bila zgrajena stavba brez dolga? Odgovor na ta vprašanja nam daje ljudstvo, ki pripoveduje o tej stvari sledeče:

Na planino pod Kopo je zahajal neznan človek. Pravijo, da je bil Lah, doma iz Vidma. Nosil je s sabo plehnasto posodo, ki jo je postavil v neki skalnati votlini pod studenec. Posoda je bila kmalu napolnjena z vodo, toda Italijan ni iskal vode, ampak nekaj drugega. Voda je nanosila v posodo droben nesek, pomešan z zlatom. Kadar je imel polno posodo peska, odhajal je mož z bogatim plenom proti domu na Beneško.

Stvar je prišla kmalu na dan. Razglasila jo je molzica t. j. dekla, ki je molzla krave na planini. K njej je tujec večkrat prišel, proseč jo mleka in sira. Nekoč je dal molzici cekin za plačo. Dekla je pokazala zlati denar posestniku planine in mu povedala, od koga da ga je prejela. Ježnik (Ižnik), posestnik planine, se zavzame nad svetlo rečjo. Na misel mu pride, da se na njegovem svetu brčkone nahaja zlata ruda. Zato naroči dekli, naj pazi, kam da hodi tujec. Kadar ga bo zopet videla, naj zakuri velik ogenj. To bo gospodaru znamenje, da bo tudi on takrat prišel na planino.

(Dolje.)

teh carinarnah meri na boljševidem, ker vsak, ki je imel z njim posla, ostane nezadovoljen in postane »boljševik«. Zato misli govornik, da je v prvi vrsti najino, da se ustvari faktični red, ne pa zakon za red, ker zakonov imamo dosti, samo spoštovati jih je treba. — Govornik razpravlja potem o visokih cenah živilskih potrebščin in o stanovanjskem vprašanju v Beogradu. Tudi to je vzrok velikega nereda. Pokrajinske vlade se trudijo, da po svojih močeh ublažijo stanovanjsko krizo, centralna vlada pa molči. Iz vsega, kar je govornik izvedel, se vidi, da namerava vlada napraviti »Sozialistengesetz«. Govornik pravi, da se takega zakona ne boji. V pobijanju boljševidizma so šle naše vlade od blamaže do blamaže. Govornik nadaljuje, da dokazujejo to njegovo trditev dogodki prejšnjega leta v Sarajevu, dogodki v Vinici na Slovenskem, potem v Mariboru, dalje proces Diamantenstein v Zagrebu in nazadnje železničarska stavka. Pri tej priliki se spominja slovenske ljudske stranke, katere člani so po njegovem mnenju zakrivali ne-ljube dogodke v Ljubljani. Tu je došlo do burnega prizora med govornikom in g. poslancem Sušnikom.

Za g. Kristanom govori poslanec Niko Popadič, ki kritizira nedelavnost parlamenta. — Podpredsednik dr. Ribar zaključuje sejo ob 20.30 ter odredi prihodnjo sejo za jutri ob 10. dopoldne z dnevnim redom: nadaljevanje debate o vladni deklaraciji.

V Maribor!

Bliza se slavje I. slovanskega orlovskega tabora v Mariboru. Pripravljalni odbor je dokončal prve predpriprave ter izdelal podrobni načrt. Mariborski tabor ne bo samo praznik krščansko misleče mladine, o priliki tabora bodo zborovale vse naše kulturne, izobraževalne, socialne in gospodarske organizacije. Zborovalo bo naše krščansko misleče dijaštvo, učiteljsvo praznuje 20 letnico Slomškove zveze, katehetje se pomenijo o svojem katehetskem delu, delavci si ustanove krščansko-socialne delavske internacionale, Orli in Orlice začitajo svojemu delu novih smernic. Matici izobraževalnega in narodnoobrambenega dela, Slov. kršč. soc. zveza in Straža zborujeta in napravita načrte za svoje delo. Fantovske Marijine družbe imajo svoj kongres, da z njim vzbude nov ogenj za čiščenje Marije. Kmetje, združeni v Jugoslovanski Kmetijski Zvezi se zbera k posvetu za staro pravdo, obrtniki, člani Obrtne zveze, pohite, da poživijo svojo stanovsko organizacijo. Poleg Slovencev bodo zborovali Čehoslovaki in Hrvatje, v skupnih zborovanjih pa angleške, francoske, belgijske, čehoslovaške in jugoslovanske organizacije.

Maribor bo torej ob dneh slavlja združil vse krščansko misleče ljudstvo, zato je vsi v Maribor! Radi reda pri prenočiščih, prehrani in vožnji po železnicah sporočamo sledeče:

Organizirani Orli, Orlice, delavci, učitelji in dijaki se prijavljajo pri svojih organizacijah, vsi drugi udeleženci pri župnijskih uradih. Pri prijavi morajo vplačati aktivno sodelujoči (Orli, Orlice, dijaki) in mariborski okoliščani za taborsko izkaznico 10 K, vsi ostali 20 K. Izkaznica daje pravico do polovične vožnje na vseh železniških progah drž. in juž. železnice, do skupnega prenočišča (na slami) in stojišča (na tleh) na telovadišču.

Skupna prehrana pri vojnih kuhinjah bo stala dnevno približno 20 K.

Posebni vlaki bodo odhajali iz Ljubljane v soboto, 31. julija 1920 dopoldne, tako da bo moral vsak odhajati z doma v soboto zjutraj, vrnil se bo tekom ponedeljka dopoldne, zamuda bo torej malenkostna. Iz Ljutomer, Središča, Koroške bodo odhajali vlaki v soboto popoldne, z nedeljskimi posebnimi vlaki bi prišli prepozno v Maribor, ob 7. uri zjutraj je že obhod, poleg tega bi se pa še ne mogli udeležiti večernih cerkvenih slovesnosti pri romarski cerkvi oo. frančiškanov.

Glede prehrane svetujemo, da vzame tudi vsak sam seboj primerno množino hrane, oni pa, ki reflektujejo na skupno prehrano, morajo prinesiti jedilno orodje in skodelico seboj.

Skupna prenočišča na slami bodo po šolah, posebnih udobnosti teh ne pričakujemo.

Kdor želi prehrano in prenočišče v hotelu, naj v objavi pove.

Vse gori omenjeno zamore preskrbeti pripravljali odbor le onim, ki se bodo prijavili do 30. junija 1920.

Organizacije so o tem obveščene, č. župni uradi prejmo te dni tozadevne okrožnice. Prosimo pa, da postane agitator vsak naš somišljenik in somišljenica za I. slov. tabor, da bo udeležba čim večja, posebno prosimo somišljenice v zeleni štajerski oziroma ob južni železnici, da se sami udeležijo prireditve in med njimi razširjajo čim večjo agitacijo.

Fante in dekleta v narodnih nošah vabimo posebno k udeležbi, naj vidijo gostje iz vseh delov sveta lepoto naše narodne noše.

Po taboru napravijo gostje izlet v Vintgar, Bled in Vrbsko jezero; na Bledu jim Blejci in Blejke prirede »blejsko noč«. Sprejemo goste na Bled; kdor se hoče pridružiti tem izletnikom, naj pri svoji prijavi pove. Vožnja bo tudi za to priliko polovična.

Samo dva meseca nas še ločita od tabora, zato pohitimo s prijavi. Pomenite se doma in se zgledite pri svoji organizaciji oziroma pri svojem župnem uradu. Ko prejmemo prijave, dobišmo taborne izkaznice. Ne odlašajte s prijavo!

V dneh I. slovanskega orlovskega tabora vsi v Maribor!

Ceška.

Masaryk — izvoljen predsednik češkoslovaške republike.

LDU Praga, 27. maja. (ČTU.) Danes sta se sestali obe zbornici narodne skupščine k skupni seji, da volita predsednika republike. Navzoči so bili vsi ministri razven ministra za zunanje zadeve dr. Beneša, ki se mudi v Parizu. Ko je predsednik Tomašek konstatiral sklepčnost zbornice, so se pričele volitve po listkih. Po skrutini je naznanil predsednik Tomašek izid volitev: Oddanih je bilo 411 glasovnic, od katerih jih je dobil Masaryk 284, 61 jih je dobil dr. Avgust Nägele od Nemceva, 60 je bilo praznih, 6 glasovnic se je glasilo na razne druge kandidate. Predsednik Masaryk je bil na podlagi volitve izvoljen za predsednika republike. Ko je prosl. posl. Lodgeman za besedo, ki pa mu je niso hoteli podeliti, češ, da se seja prekine, je nastal hrup. Ob 13.20 je prišel v dvorano predsednik Masaryk, nakar so nemški poslanci in senatorji z Lodgemanom na čelu zapustili dvorano. Nemški socialni demokratje so ostali na svojih mestih. Predsednik zbornice Tomašek je nato pozdravil predsednika republike Masaryka, ki je prisegel na ustavo in nato zapustil zbornico med viharimi ovacijami.

Poljska.

Mirovna pogajanja z Rusijo.

LDU Berlin, 27. maja. (DKU) »Vossische Zeitung« poroča iz Varšave: Sestavljena je že poljska nota na moskovsko vlado s pozivom, da bi se pričela mirovna pogajanja. Minister za zunanje stvari Patek je danes izjavil, da je bil takoj po sedbi Kijeva pripravljen k pogajanju z sovjetsko Rusijo, da pa je ruska protiofenziva ob Berezini to preprečila.

Rusija.

Prodiranje boljševikov.

LDU Moskva, 28. maja. (DKU — Br.) Frontno poročilo z dne 27. t. m.: Na zapadni fronti so prodirle rdeče čete 40 vrst vzhodno od Swenzjanyja. Dalje južno je bil razbit trdovratni odpor sovražnikov in zaseden je bil Budslaw. Prodiranje se nadaljuje. Zasedenih je mnogo krajev južno-zapadno od Shodsiskega. Dne 26. maja je bil osvojen Borysow.

LDU Dunaj, 28. maja. (ČTU) »Wiener Journal« javlja, da je Litvinov v Kodanju prejel poročilo, da so boljševiki zavzeli Borysow in da nadaljujejo ofenzivo v Ukrajini.

Amerika.

Wilson proti posebnemu miru z Nemčijo.

LDU New York, 27. maja. (DKU — R.) Predsednik Wilson je vložil veto proti najnovejšemu republikanskemu predlogu, ki ga je kongres sprejel, in ki se zavzema za separaten mir z Nemčijo in Avstrijo.

LDU Washington, 27. maja. (DKU — Reuter.) Utemeljujoč svoj veto proti separatnemu miru z Nemčijo izjavlja Wilson, da bi predlagani način, skleniti z Nemčijo mir, pustil na časti Zedinjenih držav in ameriškem junaštvu neizbrisen madež. Wilson se o svoji nameri glede versailleške pogodbe ni izjavil, rekel pa je, da vsebuje mirovna pogodba važno izjavo, katere ni v predlogu, ki ga je kongres sprejel. S tem, da so Zedinjene države odklonile mirovno pogodbo, so izjavile, da hočejo zasledovati posebno politiko in se pečati samo z onimi interesi in stvarmi, ki se tičejo samo Amerike.

Odpor proti Wilsonu.

LDU Rotterdam, 28. maja. (DKU) Wilsonova poslanica glede prevzeta nemškega mandata je po newyorških poročilih zadela v reprezentacijski zbornici na tolik odpor, kakršnega še ni doživel noben Wilsonov predlog. Senator Smoots je rekel, da bi bilo za to treba 59.000 mož in 100 milijonov dolarjev na leto. William Bryan smatra predlog za nesprejemljiv, ker bi Zedinjene države zapletel v evropska vprašanja. »New York Times« in »New York Herald« menita isto in pobijata predlog.

LDU Washington, 27. maja. (DKU — Brezlično.) Predlog predsednika Wilsona, naj prevzamejo Zedinjene države mandat nad Armenijo, je včeraj senatni odsek za

zunanje stvari odklonil z 11 glasovi proti 4 glasovom.

Armada.

LDU Washington, 27. maja. (DKU — Brezlično.) Včeraj je bil sprejet zakon glede vojske na skupni seji odsekov senata in reprezentacijske zbornice, ki določa armado 280.000 mož in 17.800 častnikov.

Razna poročila.

Ugibanja o dogodkih v Furlaniji.

LDU Dunaj, 28. maja. (ČTU) »Volksblatt« poroča iz Trsta, da je na Furlanskem in Slovenskem Tolminu izbruhnila vstaja. Vstaši so proklamirali karniško republiko, pregnali posadko, urade in karabinjerje iz 80 občin ter razobesili rdeče zastave. Železniško križišče v Pontebli so zasedli vstaši ter je vlada odposlala tja italijansko vojaštvo.

Avstrijska municija za Poljsko.

LDU Dunaj, 28. maja. (ČTU) »Rote Fahne« poroča, da se v tovarnah v Enzersdorfu in Dunajskem Novem mestu izdeluje avstrijska municija za Poljsko.

Odkritje Krekovega spomenika.

Kdorkoli se z ljubeznijo, s hvaležnostjo, s ponosom spominja velikega državnika Jan. Ev. Kreka, naj se udeleži slovesnega odkritja njegovega nagrobnega spomenika v nedeljo, dne 30. t. m. dopoldne po končani pontifikalni sv. maši v stolnici na pokopališču Sv. Križa.

Politične novice.

+ Volilni red v razpravi. Dne 27. t. m. je imel sejo odbor za volilni zakon. Z ozirom na to, ker sta bila odsotna St. Protič in dr. Polič, se niso storili nobeni formalni sklepi, temveč se je samo debatiralo. Večina se strinja s tem, da se izvrše neke izpremembe v volilnem zakonu, tako da treba na vsaki listini po 2 kvalificirane kandidata. Na vsakih 35.000 prebivalcev pride po 1 poslanec. Za glavna mesta je določeno, da dobi Belgrad 7, Zagreb 6 in Ljubljana 4 poslance. Predlog vlade glede narodnih manjšin bo bržkone tako izpremenjen, da imajo poleg ostalih državljanov v naših krajih pravico glasovanja tudi oni prebivalci naše države, ki imajo po mirovni pogodbi za 2 leti opcijsko pravico, ako se takoj izjavijo, da se hočejo te pravice poslužiti.

+ Skrb za volitve. Ena glavnih prevar, ki jih dan za dnem »Naprej« ponuja svojim pristašem, je trditev, da vodi ljudska stranka boj proti — delavstvu. To je seveda zavestna laž. In isti list, ki se poslužuje takih laži, trdi, da »klerikalci« pošle laži o socialistih in surovosti proti njim. Dokazal nam seveda ni še niti ene laži, dočim smo jih Kristanovemu glasu dan za dnem dokazovali. Je že tako: Kdor nima poštenih sredstev, se poslužuje nepoštenih in da se vrže ljudem malo peska v oči, pa se ponavlja staro natolcevanje, da je nauk Cerkve: Namen posvečuje sredstva!

+ Poglavje o taktu. »Slov. Narod« se huduje nad g. deželnim predsednikom, da ni obvestil mestnega predsedstva o prihodu tako odličnega gosta kakor je g. minister Protič, ki bi bil rad govoril z g. županom Tavčarjem, pa je vsled njegove odsotnosti poslal g. županu samo svojo vizitko. Nauk, ki ga daje »Narod« gosp. dr. Brejcu o družabnih formah, je zgrešil svoj cilj. G. Protič je bil v Ljubljani ineficijelno in ni želel govoriti z mestnim predstvom, marveč samo z g. dr. Tavčarjem kot osebo. Ker g. dr. Tavčarja ni bilo v Ljubljani, mu je posla svojo posetnico. Tako je evropska navada in manira. Da bi mogel biti dr. Tavčar za dve uri v Ljubljani, to je zvedel pač samo »Slov. Narod«!

+ Logika »Učiteljskega Tovarisa«. V zadnji številki ta »stanovski« list zopet pričenja z najgršimi osebnimi napadi radi zborovanja Slomškove zveze v Mariboru. »Slovenec« je prinesel čisto objektivno poročilo o tem sestanku in to imenujejo — napad na večino učiteljstva. V poročilu stoji izrecno: »Prišlo je do zanimivih razprav, ki so dovele do popolne razjasnitve pojmov. Na eni strani se je pokazala možnost ustanovitve skupne stanovske organizacije, na drugi strani pa nujna potreba ustanovitve katoliške učiteljske organizacije za štajersko«. Popolnoma prav je, če učiteljstvo res samo sodi, kje je tukaj kakšen napad ali delovanje proti stanovski organizaciji. — »Učiteljski Tov.« lahko preide zopet na polje starih navad, ker presenetil ne bo nikogar; povemo pa že danes, da imamo orožja in gradiva dovolj, ki bo zadelo tiste najbolj, kateri mislijo, da so na gorkem ter lahko brez kazni strahujejo vsako učiteljsko mnenje, ki jim slučajno ni po volji. Učiteljski voz bo načel tekati potem po

tistih kolesnicah, v katere ga boste zavozili. Toda potem pojde — brez pardona!

+ Tako pa ni prav! V neki občini v ljubljanski okolici živi cerkvenik, poštna in mirna duša, ki opravlja tam vestno svoje posle že celih devet let. Ker pa ima kopicu otrok in se občina boji, da bi dobil tam občinsko pravico, se ga hoče vsaj za pol leta iznebiti. To ni krščansko in zato tudi ne socialno! Ako služi mož svoj borni kruh pošteno, se mu dela krivica, ako se ga hoče občina odkrižati. Zoper tako postopanje, ki bije v obraz krščanski pravičnosti, se bomo z vso odločnostjo borili brez ozira na desno in levo!

+ Zakaj je odstopil dr. Srškić? »Glas Naroda« javlja, da je Protič kot ministrski predsednik poslal dr. Srškiću šifrirano depešo, v kateri mu izkazuje svojo nezaupnico in izjavlja, da Srškić ne more dalje ostati na mestu predsednika bosansko-hercegovinske vlade.

Dnevne novice

— Politični katekizem ali kaj m. bra vsak državljan vedeti o politiki je dovezan in je na razpolago v tajništvo SLS, Jug. posl. tiskarna, II. nadstropje. Cena 6 K, za 20 izvodov skupaj 5 K, izobraževalnim društvom po 4.50 K in poština. Knjiga je v lezanimivu. Podaja natančne informacije in z jasno lučjo seka v noč politične neznančnosti. Vsak naš somišljenik naj jo kupi! Dajte jo nasprotnikom v roko! Naj jo bero in izpregledajo! Kulturna društva naj jo naroče več izvodov skupaj. V zadnjo gorsko kočjo mora ta brošura! Temo je tretja presekat z lučjo! Vsaki pošiljki priloži no položnico, katere naj se naročitelji koj poslužijo. Politična orientacija je predpogoj razumevanja današnjih prilik. In to p. podaja v polni meri knjiga »Politični katekizem«. Pristaši! Društva! Segajte po knjigi!

— Imenovanje. Vladni tajnik dr. Ferdinand Tomažič je imenovan za ministrskega tajnika v VII. činovnem razredu.

— Za Boris Mirana! Prispevali so: F. Krek, župnik, Vranja Peč 20 K; dr. Ant. Breznik, St. Vid nad Ljubljano 100 K; Jos. Ahlin, Kranj, nabral pri »Peterčku« 110 K; iz Poljčan: župnik Al. Cilenšek, postajenačelnik Jos. Grilc; žel. uradnik F. Bajec, skupaj 80 K. Kdo se bo še spomnil našega stradaja jo e g a pesnika, 85 letnega starčka v tujini? Dokaze v kronah zbira ter odposilja F. S. Šegula, župnik v p., Pragersko.

— Železniške in poštne zveze med Italijo, Jugoslavijo in Češko. Tržaški listi objavljajo komunikacije Agenzie Stefani o pogajanjih med zastopniki italijanske, čehoslovaške, avstrijske in jugoslovanske vlade, ki so se vršila v Gradcu glede ureditve železniških, poštinih in brzojavnih zvez. Komunikacije pravi, da se je dosegel dogovor glede izmenjave voz med prizadejimi upravami in glede izvršitve transitičnega transporta ter v principu glede železniških tarif. Početkom junija se bodo začela pogajanja za določitev natančnih tarif. Poštna služba bo izdatno izboljšana z nameravano ureditvijo medsebojnega železniškega prometa. Zaenkrat so se že določili detajlni ukrepi za poštne pošiljke in za brzojavni in telefonski promet. Določeno je bilo, da se bodo obnovile bivše brzojavne in telefonske zveze, kakor so prej obstajale na avstrijskem omrežju. Tako bo direktna brzojavna in telefonska zveza Trst—Praga, Ljubljana—Praga in Trst—Dunaj. Nadalje je bil dosežen dodatni dogovor za obnovo brzojavnih in telefonskih zvez Trst—Ljubljana, Trst—Gradec, Trst—Zagreb in Trst—Belgrad.

— Zamenjava bankovcev. Prejeli smo: Brali smo, da se bodo še ostali bankovci kmalu zamenjali. Prav je in čas je že. Saj so nekateri že raztrgani in cigančki. Vprašamo pa, na kak način misli finančna uprava to izpeljati? Ali bodo morale zopet stranke vsaka zase svoj denar nositi zamenjati v davkarje? Koliko dragocenega časa bodo ljudje s tem zamudili, zlasti kmetje v polnem času! Ali se ne bi stvar dala izvršiti po starem načinu, da se je to izvršilo kar mimogrede potem uradov, ki so stari denar sprejemali, novega pa izdajali. Čemu pa plačujemo davke, če bi morali še čas tritati in stroške imeti? Koliko se ravno pri priliki zamenjavanja popiva, ko ljudje čakajo cele dneve, celo po tri dni, predno pridejo na vrsto? Ali bodo slišali to vprašanje visoki gospodje? Več malih.

— Povišanje pristojbin v čekovnem prometu. Ministerstvo za pošto in brzojav je povišalo z odlokom št. 14.602, z dne 24. maja 1920, počeni s 1. junijem t. l. pristojbine v čekovnem prometu pri kr. poš. ček. uradu v Ljubljani, in sicer: 1. manipulacijsko pristojbino na 20 vin. od vsakega uradnega opravila (vknjižbe), ki se vrši na računu; 2. pristojbino za inkaso poštne nakaznice na 10 vin.; 3. provizijo do 10.000 kron na pol pro mile; 4. cene za položnice na 12 vin. od komada; 5. ceno za čekovne zvezke po 50 listov na 12 K brez kolkovine. Seznam za čeke se bodo oddajali veliki format (50 nakazil) za 1 K, mali format (20 nakazil) za 50 vin., seznam za

položnice, veliki format po 15 vin., mali format po 10 vin., zavilki po 15 vin.

— **Nove pošne pristojbine.** Poštno ravnanje poroča: Kakor smo opazili, ne pozna še občinstvo novih pisemskih pristojbin. Vsled nezadostnega frankiranja trpe naslovniki v oči gled sedanjim pristojbinam občutno škodo, ker morajo vsi poštni uradi nezadostno frankovane ali povsem nefrankovane pisemske pošiljke obremenjevati predpisanim kazenskim portom. Da ne bode pritožb, opozarjamo vnovič, naj se vsak predno odpošlje pismo ali dopisnico itd. prepriča je-li pravilno frankovana.

— **Pevsko društvo »Slavija«** Vič-Glinca priredi dne 6. junija 1920 ob 7. uri popoldne vrtno veselico na vrhu restavracije »Amerika« na Glincah. Med sporedom bodo tudi bogati srečelci. Za točno postrežbo in točenje pijač po znižanih cenah bodo preskrbljeni. Lepo košati senčnati vrt nudi izletnikom pravi odhiti. Vstopnina za osebo 10 K. K. obilni udeležbi vladno vabi odbor.

— **»Nova Svetlost«**. Od 1. julija t. l. prične angleški podporni fond »War Blind Relief« izdajati časopis za slepe invalide pod naslovom »Nova Svetlost« v srpsko-hrvatskem in slovenskem jeziku. Urednik lista bodo upravnik doma slepih invalidov g. Veljko Ramadanović. Uprava Doma slepih invalidov v Zemunu, poziva vse slepe invalide, kateri so izvršili šole po Brailloviem sistemu na Francoskem, Afriki, Zagrebu, Ljubljani, Gradcu in na Dunaju, da javijo svoje naslove, ter bodo dobivali list brezplačno.

— **Vpokojenci bosansko-hercegovske zemaljske vlade**, ki žive zunaj Bosne-Hercegovine, morajo mesečne pokojninske pobotnice imeti potrjene glede življenja po župnem ali državnem uradu. Na mestnem magistratu ljubljanskem opravlja to delo popisovalni urad.

Iz Prekmurja.

Novi civilni komisar. V Mursko Soboto je prišel novi civilni komisar za Prekmurje, dr. Lipovšek iz Mozirja. Pri komisarjatu sta še v politično službo prišla poleg g. dr. Čuša, ki je od zasedbe Prekmurja tam, dr. Kosi in dr. Moric.

Še vedno ujet. G. župnik Klekl Jož. ml., bratranec urednika župnika Klekla, je že čez štiri mesece ujet v Sombotelju ali v Monostru Sv. Gotharda. Madžari so ga izvabili čez mejo, da ne bi deloval za Jugoslavijo. Zdej ga hočejo soditi na podlagi člankov, ki jih je objavil v prekmurjskih »Novinah«.

Dva ljudska tabora. Dne 24. t. m. je bil v Turnišču ljudski tabor, 10.000 ljudi, kjer je govoril nad 1 uro župan Sever ob navzočnosti civilnega komisarja dr. Lipovškega o gospodarstvu v Prekmurju. V Bratoncih je bil orlovski tabor, kjer so govorili Godina, župnik Klekl, prof. dr. Slavič, Pirc, Žebot in župan Sever. Na obeh shodih je bila sprejeta resolucija za pripadnost Radgona k Jugoslaviji.

Ljubljanske novice.

lj Proslava sedemdesetletnice ljubljanskega škola. Včeraj zvečer je na čast ljubljanskemu knezoškofu dr. Ant. Bonaventuri Jegliču povodom njegove sedemdesetletnice priredila godba salezijanskega zavoda na Rakovniku po mestu mirozov, ki se ga je udeležilo nešteto občinstvo. Godba je korakala po vsem mestu v spremstvu lampijonov, ki so jih nosili Orli, medtem ko se je nabralo pred škofijskim dvorcem na tisoče občinstva, ki je napolnilo na daleč do zadnjega kotička trg pred dvorcem. Ko je dospel sprevod pred škofijski dvorec, je odpel pevski zbor kat. društva rokodelskih pomočnikov tri pesmi ob viharjem odobravanju občinstva, ki je vzklikalo današnjemu slavljenču, ter je tudi salezijanska godba odsvirala več komadov. Škof dr. Ant. B. Jeglič se je z iskrenimi besedami zahvalil z okna škofijskega dvorca pevcem in godbi za lepo prireditve ter je njegov nagovor izzval živahno odobravanje. Knezoškofu se je poklonila deputacija kat. društva rokodelskih pomočnikov, v imenu katere je nagovoril jubilanta g. Iv. Ogrin: Presvetli knezoškof! Blagovolite sprejeti, presvetli knezoškof, serenado in podoknico kot dokaz vdanosti in hvaležnosti ljubljanskih krščansko-socialnih organizacij na predvečer sedemdesetega Vašega rojstnega dne. Klanjamo se Vam, presvetli vladika, kot najzaslužnejšemu ljubljanskemu škofu, kot soustvarjatelju naše nove domovine Jugoslavije, kot največjemu dobrotniku tisočih in tisočih Vaših podanikov, katerim ste pokazali pot do časne in večne sreče. Najboljši »dobri pastir« ste nam, in zato si usojamo Vam pokloniti kip Dobrega pastirja, in prosimo Vsemogočnega, naj Vas, presvetli knezoškof, ohrani Slovincem še dolgo, dolgo vrsto let do nadaljnjih, še lepših jubilejev. — Škof-jubilant je odgovoril, da je doslej vse svoje moči posvetil slovenskemu narodu in da jih bo tudi odslej z enako verno posvečeval. — Prireditve je dokazala

da uživa ljubljanski škof med ljubljanskim prebivalstvom mnogo priljubljenosti in spoštovanja. Godba mladih gojencev salezijanskega zavoda pa je pokazala, da je kos svojim nalogam, kakor je tudi pokazal pevski zbor kat. društva rokodelskih pomočnikov, da odgovarja svojemu dolgotrajnemu obstoju.

sl **Slavoslovni koncert** pevske zveze »Ljubljane« ob 70letnici ljubljanskega škola dr. A. B. Jegliča se bo vršil jutri, v soboto, 29. t. m., ob 9. uri zvečer v »Unionu«. Pel bo mešani in moški zbor pod vodstvom društvenega pevovodja M. Bajuka. Mešani zbor najprej šest slovenskih umetnih pesmi: kot uvod krepko Premrlivo: »Z glasnim šumom s kora«; nato nežno dr. Schwabovo: »Zdrava Marija!«; za njo mehko Adamičev »Večerno pesem« in otožno, globoko v dušo segajočo dr. Ipavčev: »Milado«; dr. Krekova ljubka »Idila«, Gerbičeve živahne »Četiri godišnje dobe« in vedri, radostni »Klic pomlad« bodo zaključile prvi del. Drugi del obsega samo narodne pesmi vseh jugoslovanskih plemen iz najrazličnejših pokrajin, to pa take, da bodo vsakomur srce zveselile. Priredili so jih: Bajuk, Dev, Kimovec, Pokorny, Vilhar. Na ta način bodo poslušalci dobili kratek pregled čez tako raznoliki značaj naše pestre, krasne jugoslovanske narodne pesmi. V njih se tako krasno zrcali sanjava duša Korošca, iz njih nas tako prijazno gleda mehko oko zadovoljnega Kranjca, malce nagajivo in porodno se nam smehlja nasproti lice slovenskega kmetiča, veselečega se božjih darov; razvnamajo nas tako izraziti živahni ritmi hrvatskih in bosanskih pesmi; dušo nam razjeda bolest ob težkih črnogorskih, ki se pa nenadoma iz najtežje žalosti vzhude k najburnejšemu čuvstovanju. In srbske, ki jim svetovna literatura ne najde para o čudoviti ritmiki in melodiki. Zato bo pač vsak Slovenec, ki spoštuje slavljenca — in kdo je, ki ga ne?! — prihitel, da skaže dolžno spoštovanje možu, ki je bil in bo še bolj v pridnosti vzor vsem pravim domoljubom, hkrati pa si razširi svoje duševno obzorje v spoznavanju umetniške lepote, ki je v tako veliki meri vsebuje življenje in čuvstvanje našega trojnega naroda.

lj **S. kat. ak. starešine** se vabijo, da se udeležijo polnoštevno slavnostne akademije, ki jo priredi kat. nar. dijaštvo v čast g. knezoškofa v soboto 29. t. m. pop. ob 4. v Ljudskem domu. Odkritja Krekovega spomenika v nedeljo 30. t. m. se udeležijo starešinstvo korporativno z društvenimi znaki. Zbirališče po pontifikalni sv. maši pred semeniščem, nato skupaj z »Danico« odhod na pokopališče. — Predsednik. Gledališče.

lj **Danes cvetlični dan DJM.** — Ob pol 18. uri promenadni koncert v »Zvezdi« v prid cvetličnemu dnevu DJM. (k)

lj **Seja veseličnega odseka splošne organizacije vojaških invalidov** se vrši v ponedeljek, dne 31. maja, v magistratni dvorani ob 5. uri popoldne. Ujjudno se prosijo vse dame, ki bodo sodelovale, da se je udeležijo. (k)

lj **Policijsko ravnanje** opozarja na svoj razglas z dne 22. maja 1920, štev. 647/1 preds., po katerem morajo vsi hišni posestniki, hišni oskrbniki in drugi obvezanci za zglasitev stanovančev takoj prevzeti na bližnjih policijskih stražnicah tiskovine za popisovanje prebivalstva ter jih točno izpolniti, sicer bi zapadli strogi kazni. To popisovanje je važno za vsakega, ker bo tvorilo podlago pri reklamaciji raznih volitev.

lj **Produktivna zadruga čevljarjev za Slovenijo** naznanja svojim članom prodajo usnja v ponedeljek, dne 31. maja ob 4. uri popoldne, Spodnja Šiška 30. (k)

Cerkveni vestnik.

c **Papežev blagoslov** bo v nedeljo 30. t. m. po pontifikalni sv. maši podelil gospod knezoškof dr. Anton Bonaventura Jeglič vsled posebnega papeževskega pooblastila, sporočenega s pismom papeževskega državnega tajnika kardinala Gasparija.

c **Marijina kongregacija za gospode.** Jutri, v nedeljo, dne 30. t. m. ob pol 7. uri sv. maša in skupno sv. obhajilo v kongregacijski kapeli oo. jezuitov.

c **Jezujska kapela.** V sredo, dne 2. junija, zvečer ob 8. uri se prične devetdnevna v čast presv. Srcu Jezusovemu. Kratkim nagovorom sledi liturgija Srca Jezusovega. Predmet nagovorov: Preporod krščanskih družin.

Dijaški vestnik.

d **Pozivamo vse tovariše Daničarje**, da se sigurno udeležijo, in sicer z društvenimi trakovi slavnostne akademije celokupnega katol. dijaštva v Ljubljani ob priliki 70 letnice prevz. knezoškofa, ki se vrši danes ob 4. uri popoldne v veliki dvorani Ljudskega doma.

Jutri se vrši ob pol 10. uri v stol-pontifikalni sv. maši, katere se »Danica« udeležijo korporativno z društvenimi

trakovi in je za vse člane obligatna. Zbirališče točno ob četrt na 10. uro v društvenem lokalu.

Po pontifikalni sv. maši bo na pokopališču pri Sv. Križu slovesno odkrit spomenik našega velikega kulturnega borca prerano umrlega dr. Kreka. Tovariši, izkažite zahvalo svojemu pokojnemu učitelju in udeležite se slavnosti polnoštevno. Zbirališče takoj po službi božji pred semeniščem.

Turistika in sport.

Nogometna tekma: Slovan (Ljubljana) — Rote Elf (Maribor) bo v nedeljo ob 7. (oziroma 19.) na prostoru S. K. »Ilirije« pred državnim kolodvorom. Opozarja se osebno ono občinstvo, ki se udeležijo konjske dirke, da si lahko po tej dirki ogleda tekmo. (k)

Izredni občni zbor s. k. »Šparta« se vrši v nedeljo 30. t. m. ob 10. uri popoldne v mestni posvetovalnici (magistrat). (k)

Vozna dirka v nedeljo, dne 30. t. m. ob 3. uri popoldne bo jako zanimiva, posebno vsled raznovrstnega programa. Priglasenih je blizu 50 konj, med temi tudi znani konji-dirkači na pr.: »Monte Cristo« žrebec, 7 let, »Junker« valah, 9 let, »Duci« kobila, 4 leta in drugi. Spored dirke kakor tudi predpisi glede vožnje so našim razmeram primerno urejeni in je dana možnost vsakomur se udeležiti s svojimi konji dirke. Priglasijo se sprejemajo še na dan dirke pri vodstvu na dirkališču.

Prosveta.

pr **Bogoslovna akademija** kot odsek Leonove družbe bo imela svoj ustanovni občni zbor v torek, dne 1. junija 1920, ob 4. uri popoldne v posvetovalnici Jugoslovanske tiskarne: Povabljeni so s tem vsi prijatelji bogoslovne znanosti.

Narodno gledališče.

Drama:

Sobota 29. maja »Pritožne bukve«. Abon. B.

Nedelja 30. maja »Vsiljenka Saloma«. Izven abon. Delavska predstava.

Ponedeljek 31. maja »Pritožne bukve«. Abon. D.

Opera:

Sobota 29. maja »Pagliacci«, »Les Silphides«. Abonm. C.

Nedelja 30. maja »Poljska kri«. Izven abonm.

Iz pisarne opernega gledališča. V soboto, dne 29. t. m. nastopi v opernem gledališču plesalka bivših ruskih imperatorskih gledališč ga. H. D. Polakova v baletu »Les Silphides« (Vile), ki ga je po glasbi F. Chopina uprizorila gospa Polakova sama. Sodelujejo dame: A. M. Nikitina (učenka gospe Poljakove), Svobodova, Šporkova, Chladkova ter ves baletni zbor. Pred baletom se poje Leoncavallova opera »Pagliacci«.

Najnovejša poročila.

VARNOSTNE ODREDBE.

LDU Belgrad, 18. maja. Minister za notranje stvari je začel ojačevati orožniške garnizije in postaje povsod, kjer je varnost prebivalstva ogrožena.

CEKI ZA VALUTE.

LDU Belgrad, 28. maja. Ministrski svet je sklenil, da more Narodna banka v Belgradu izdajati pooblaščenim denarnim nim zavodom čeke za valuto in to takoj po prejetju odgovarjajoče vrednosti in vedno po naročilu bank, ki ji valuto polaga. V Zagrebu sprejemajo valute za kupovanje čekov Hrvatska štedionica, Hrvatska eskomptna banka in Srbska banka. V Ljubljani pa Ljubljanska kreditna banka in Slovenska eskomptna banka. Omenjeni zavodi obveste po sprejetju valute Narodno banko pismeno o sprejeti vrednosti ter zahtevajo, da se jim pošlje ček. Narodna banka plačuje omenjenim zavodom na račun kurzne difference med valuto in devizami za prenos stroškov pri vložitvi dolarjev 5 odstotkov, pri angleških funtih 3 odstotke, pri francoskih frankih in italijanskih lirah pa 2 odstotka.

ODREDBA ZA DELNICAARJE.

LDU Belgrad, 28. maja. Minister za trgovino je odredil, da morajo delniška društva v področju dosedanjega kraljevine Srbije sklicati v roku treh mesecev, računajoč od 25. maja t. l., zbor delničarjev in svrhu dovršenja poslov, ki so predvideni v zakonu o delniških družbah in v zakonu o likvidaciji moratornega stanja.

IZVOZ VINA DOVOLJEN.

LDU Belgrad, 28. maja. Minister za finance je odredil, da sme centrala za plačila v inozemstvu dovoliti do nadaljnjega naredbe izvoz vina, žganja, pekmeza, južnega sadija, sirkovega semena, ako je zagotovljeno plačilo v tujih valutah, izjemši avstrijske in madžarske krone.

OBNOVITEV ZVEZE OSTENDE—CARIGRAD.

LDU Belgrad, 28. maja. Belgijska vlada je preko svojega poslanika zahtevala, da se zopet uvede v promet ekspresni vlak Ostende—Carigrad preko Dunaja in Budimpešte, kakor je bil v prometu pred vojno. To vprašanje se bo rešilo na mednarodni železniški konferenci v Parizu.

KANADA ZAHTEVA ODSKODNINO.

LDU Ottawa, 28. maja. (DKU — Reuter.) Kanada zahteva od Nemčije odškodnino v znesku 1671 milijonov dolarjev.

BORZNO POROČILO.

LDU Zagreb, 28. maja. Devize: Berlin 300—305, Italija 650—660, London 0—460, Newyork 105—108, Pariz 820—860, Praga 241—243, Švici 2075—2150, Dunaj 61—62, Valute: Dolarji 93—95, avstrijske krone 58—0, levi 0—180, carski rublji 155—165, čehoslovaške krone 230—240, 20-kronski zlat 0—400, angleški funti 0—445, francoski franki 0—820, napoleonor 360—410, nemške marke 295—298, leji 241—243, italijanske lire 620—0.

Gospodarsivo.

Padanje cen — svetovni pojav.

Stalnemu naraščanju cen po vsem svetu je sledilo poleg dvigovanja mezdnil plač tudi padanje produkcije. V Ameriki n. pr. je produkcija padla na 60 odstotkov mirovne produkcije, mezde pa so poskočile za večkrat mirovno visočino. Ljudstvi ni zmoglo več visokih cen in zaloge so zaostajale. V Nemčiji so tovarne za čevlji izdelale velike količine, pa jih vsled visokih cen ne morejo razprodati. Posledica tega je, da pada cena čevljev in jih tovarne prodajajo celo v lastno izgubo. Pada cena bakru in ameriški bakreni rudniki so le napol v obratu. Silno so padle cene kovinam in volni. Ker ni bilo živahnega prometa na morju, pada tudi prevoznina; trdi se pa tudi, da svetovna tonaža prekaša danes že ono iz leta 1914. za štiri milijone. Velešpekulanti bodo zelo udarjeni. Verjetno je, da bodo poskočila valuta držav s pasivno trgovinsko bilanco, ker povpraševanje po plačilnih sredstvih pada. Le svetovne žitne cene bodo ostale visoke, ker žetev razen v Jugoslaviji nikjer drugod ne kaže posebno dobro. Rumunija ne bo mogla mnogo izvažati, ameriška žetev bode pičila; tudi v Nemčiji ne kaže dobro. Ruska in gališka žetev pa za svetovni trg še ne pride v poštev. Edino naša država bo blagoslovljena, ako nas Bog zana preji obvaruje nesreče.

LDU Pariz, 28. maja. (DKU) Cene padajo nadalje. V Havru je v 30 dneh padla cena bombažu za 244 frankov pri 50 kg, kavi za 76 frankov in volni za 35 frankov.

g **Klej za mizarje.** Urad za pospeševanje obrti v Ljubljani je prejel nekaj mizarškega kleja. Obrtniki naj priklase svoje potrebitine najkasneje do 10. junija t. l., da se bode moglo ozirati na njih priglaso.

Izpred porote.

ROPARSKI NAPAD V SETNIKU.

Obtožnica.

Državno pravdnštvo v Ljubljani toži pri deželnem kot porotnem sodišču v Ljubljani Jožeta Gorjanca, roj. 22. februarja 1894 v Setniku pri Polhovem gradu, pristojnega v Polhov gradcu, samskega, brezposelnega mizarškega pomočnika, radi tatvine sedaj v zaporu deželnega sodišča v Ljubljani.

Jože Gorjanec je dne 13. januarja 1920 zvečer v Setniku Jeri Trobec, nastavi ji puško, češ, da naj mu takoj izroči ves denar, če ne bo njena smrt. — s preteženjem z morilnim orožjem silo storil zato, da bi njen in njenega moža denar v svojo oblast dobil in je bil po zažuganju denar v znesku okrog 14.000 kron zares uropan.

S tem je zakrivil hudodelstvo ropu po § 190 in 192 kaz. zak. in naj se kaznuje po § 192 kaz. zak.

Obdolženec je brezposeln mizarški pomočnik; odkar je prišel od vojakov, mu ne diši nobeno delo, marveč se nepoštenim potom z veriženjem in tatvino preživlja. Bil je lani radi tatvine že dvakrat kaznovan in sicer 18. marca s 14 dnevi zapore na Vrhniki in 3. oktobra s 3 meseci težke ječe pri deželnem sodišču v Ljubljani, katero je obdolženec vračunši preiskovalni zapor prestal dne 30. novembra 1919. Ko je ta zapor prestal, bival je večinoma v Rožni dolini in v Ljubljani; takoj po novem letu je prišel stanovat k Francetu Fortunu na Rimske cesti 14 v Ljubljani. Od tu je šel enkrat obiskat svojo mater v Zalogu pri Polhovem gradu.

V prvi polovici januarja je v bližini Črnega vrha nad Polhovim gradcem trikrat gorlo. Ker nima nobeden izmed pogorelecev kakih sovražnikov, ki bi mu utegnili zaneti požar, ker so bili vsi trije požari okoli 6. ure zvečer na enak način napravljeni, in ker se je one dni obdolženec potikal po ondetni okolici, je splošna ljudska govorica, da je vse te požare zanetil obdolženec, vendar se ga radi pomanjkanja dokazov radi tega ne more preganjati.

Anton Trobec ima dve posesti, eno v Setniku, katero obdeluje s svojo ženo in sinovi in hčerjo sam, in drugo v Črnem vrhu, katero obdelujeta starejši njegovi hčeri s posli. Prvo posestvo je od drugega pol do tričetrt ure oddaljeno. On velja kot bogataš in se je v občini govorilo, da je pustil 80.000 K kolekovati.

Ko je 15. januarja zvečer ob pol 7. uri opazil Trobec, da gori njegovo posestvo v Črnem vrhu, hitel je s svojimi sinovi tleka

gasit. Na domu v Setniku so ostale le njegova 59 letna žena Jera Trobec, hči Katra in ena deklica. Okrog 9. ure zvečer odšla sta hči in deklica v hlev odpravljati živino, žena Jera pa je v temi sedela v sobi. Okrog četrta na 10. se odpro vrata in v hišo stopi nek neznan človek. Zahteval je, da naj takoj prižge luč. Ona je to storila ter videla pred seboj velikega, vojaško oblečenega človeka, s puško. Mislila je, da je orožnik. Vprašal jo je osorno, če imajo požar in ko mu je ona pritrdila, da je to v kratkem tretji slučaj, nastavlja puško proti njej ter zahteval, naj mu hitro prinese ves denar, če ne bo nena smrt. Pri tem je zagrabil za petelince puške tako, da je bila preprčana, da bo kar sprožil, če mu takoj ne ugodijo. Prestrašila se je tako, da se je vsa tresla in ni mogla spregovoriti. Stopila je k skrinji ter jo odprla, naker je dotičnik sam denar iz predalčka vzel in ga spravil. Vzel je ves denar, ki ga je mož za sprotno rabo imel ter vso v papirju zavito volovsko kupnino v znesku čez 12.000 K tako, da je odnesel okrog 14.000 K. Nato je ropar iz sobe izginil. Ropar je imel vojaški plašč in črn trak od ušes do ušes, da je zakrival mušace. V tem roparju je spoznala Jera Trobec obdolženca.

Senatu predseduje dvorni svetnik Regally, votanta sta nadsvetnik Žebre in svetnik Einspieler, obtožbo zastopa dvorni svetnik Trenz, Gorjanca zagovarja dr. Švigelj.

Zaslišanje obtoženca.

Gorjanc pravi, da ni kriv. Denar, katerega so našli pri njem, pravi, da ga je dobil od nekega verižnika, kateremu je prodal 454 ovojev tobaka; pravi, da je bil na Setniku 14., zvečer je pa prišel v Ljubljano, drugi dan 15. januarja je prišel k Kuclerju, ki je očel nekega Kuclerja, s katerim sta prej skupno kradla. V poldrugem mesecu je zapravil do 2000 K, vsled česar opomni dvorni svetnik Regally, da verižnik navadno dobro žive. — Gorjanc pove, da je šel tudi brez dovoljenja v Trst, ker je tja iztuhotal. Lire, pravi, da je zamenjal blizu Zirov in sicer za 500 lir je dobil 3500 kron. Ko so Gorjanca 17. januarja aretirali, so našli pri njem gotovine 1482 kron, bankovci imajo vsi štampiljo na koleh: »Zadružna zveza v Ljubljani«. Ker Gorjanc ne pove imen verižnikov, s katerimi pravi, da so mu zaupali tobak, reče g. dvorni svetnik Regally: »Novo mi je, da bi verižniki kar brez denarja komu kako blago dali.« — Na videz poznaj verižnike, s katerimi sem se shajal v Ljubljani, pri Zalazniku in pri Zajcu, toda imen ne vem: dva sta mi prinesla tobak, katerega sem jima pozneje plačal v kavarni »Ilirija«. Gorjanc pravi, da je trem še dolžan, o dveh ne ve, kako se pišeta. »Ne vem, če bi mi dal kdo nekaj stotakov, ki me ne poznajo« pravi dvorni svetnik Regally. Gorjanc opisuje potem svojo pot v Žiri in ne pove niti vasi, v kateri je prenočil; šel je k svoji teti Mariji Černe; v Ljubljano je prišel ob pol 11. uri in je spal pri Pirnatu na Viču. Predsednik pravi, da se ta njegova izpoved ne strinja z njegovimi prejšnjimi izpovedbami pri policiji in pri sodišču.

»Policija tako neumno vpraša, da človek ne ve, kaj bi odgovoril,« pravi Gorjanc, ko ga predsednik opozarja na velike izpovedbe v njegovih zagovorih. Pri policiji je celo rekel, da ni vedel, kako se piše njegova teta, dr. Švigelj: »Zakaj ne izdaste imen verižnikov?« — Ali zato, ker verižnik verižnika izda? — Gorjanc: »Da, tako je.« — Ali ste bili vojak? — »Da.« — Kaj ste delali tam? — »Dobrega nič.« — Lenobo ste pasli? — »Da.«

Dvorni svetnik Regally prebere nato predpise o ropu in o požigih v okolici Polhograjskega jezera. Prebere se nato poročilo policije v Ljubljani, ki je odposlala k Trobecu detektiva Čankarja, kateremu je Trobecu rekla, ko je pokazal Gorjančevu fotografijo, da je ta »najbrže ropar«. Gorjanc pravi, da njega v Polhovem gradu ni mogel nihče videti. Dvorni svetnik Regally prebere izpoved Franca Fortuna, ki je povedal, da je Gorjanc pri njem stanoval. Gorjanc pravi: »Fortuna mi je jako neznan. Nisem tam stanoval: pri Velkavru sem stanoval.«

Zaslišanje prič.

Priča France Leben izpove, da je srečal meseca januarja Gorjanca. Obtoženec pravi: »Dne 27. decembra 1919 sem ga srečal in pozdravil, ne pa meseca januarja.« — Pri Sušniku nisem počel. — Na Pustem vrhu nisem nikdar bil in tudi zažgati nisem mogel,« pravi Gorjanc, ko se preberejo spisi o požigu pri Pustavru na Pustem vrhu.

Priča Jakob Krmelj: »Okoli 7 ure zjutraj dne 14. januarja t. l. dan potem, ko je gorelo pri Pustavru, je prišel Gorjanc k nam. Govorila sva takrat in zopet popoldne ob 4. uri. Od mene do tete, h kateri je šel, je dober četrta ure hoda. Prišel je po poti od Zaloge, od kovačije gori.«

Priča Anton Rus s Črnega vrha pove: »Gorjanca sem videl 14. prvega mesca letos: pozdravila sva se in se še nekoliko pogovorila.«

Karel Kuclerja je predlagal zagovornik, da se zasliši. Izpovedal je, da je bil Gorjanc 15. januarja pri njem približno ob 5. uri popoldne in je ostal do nekako 10. ure tam. »To je ravno tisti čas, ko se je izvršil napad pri Trobecu,« pravi dvorni svetnik Regally. »En dan prej je bil pri meni, ko sem dobil nezgodno rento.«

Glavna priča v procesu je Jera Trobec, katere govori temperamentno in krepko. Med dvornim svetnikom Regallyjem in pričo se razvije velesladki dialog: g. Regally vpraša hitro, priča odgovarja določno in glasno: »Ali ga poznate?« — »Kaj ga ne bom poznala: ta prav je, noben drugi ni.« — »Ali ga že dolgo poznate?« — »Od takrat ga poznam.« — »Ali je bil tak, kot zdaj?« — »One: v vojaški obleki je bil.« — »Kaj je naredil?« — »Denar je zahteval.« — »Kje?« — »V hiši.« — »Kdaj je to bilo?« — »Zvečer ob pol 9. do 10. dne 15. januarja 1920.« — »Kje je bil takrat?« — »Pri požaru.« — Na Črnem vrhu je gorelo posestvo, pri peči sem sedela sama; dekletu sta bili v šali. Kar je nekdo potkal in je prišel v sobo in zahteval: »Brž naredite luč!« — »Kaj ste vi mislili o njem?« — »Mislija sem, da je orožnik, ki je prišel poizvedovat o požaru.« — »Ali je bil prijazen z Vami?« — »Prav nič; zaklel je, potegnil »flinto« in rekel: »Prac denar, kar hiter denar, če ne bo smrt.« — »Ali ste mu vse dali?« — »Bala sem se ga.«

Dvorni svetnik Regally Gorjancu: »No, kaj pravite Vi?« — »Nikdar se nisem bil tam. Nisem bil gori; rečem samo: Ona se moti.« — Dvorni svetnik Regally odredi nato, da se Gorjanc preobleče v vojaško obleko in da si zaveže črn trak od ušes do ušes pod nosom. Ko se to zgodi, priča s tisto odločnostjo kakor prej priča: »Ta prav je! Vem, da je pravi: č etreba, še enkrat prisrzem na to.«

Nato pokliče dvorni svetnik Regally pričo Kucler, ki pravi, da je bil Gorjanc 15. januarja pri njem. Gorjanc pozna, ker sta večkrat balinala skupaj.

Priča Anton Trobec zahteva za škodo,

povzročeno mu po ropu, 14.500 kron. Priča Franc Kušar pravi, da mu je preskrbel žigosanje denarja, katerega je izročil Trobecu za voljo gospod župnik Peter Hauptman, ki potrdi, da je dal Kušarjev denar žigosati pri Zadružni Zvezi. Bankovci, katere je na ljubljanskem policijskem ravnanstvu g. okrožni nadzornik Baebler zaplenil Gorjancu, so vsi žigosani z žigom: »Zadružna zveza v Ljubljani, registrirana zadruga z omejenim zavezo.«

Preiskovalni sodnik dr. Stojkovič prinese potrdilo, da je dobil Kucler denar 17. januarja 1920. Kucler pravi: »En dan prej je bil pri meni.«

Ob 1. uri 50 minut zaključil predsednik dokazovanje in odredi odmor. Razprava se nadaljuje ob 4. uri 20 minut popoldne.

Dr. Švigelj nato predlaga, da se dokazovanje zopet otvori in da naj se zaslišijo še priče Alojzija Potočnik, Martin Kucler, Amalija Potočnik in France Zupanc.

Dvorni svetnik Trenz se protivi predlogu, katerega stavi zagovornik, sklicujoč se na pričevanje Kuclerjevo.

Sodni dvor ugotovi na to predlogom zagovornika, razprava se preloži in se vrne spis preiskovalnemu sodniku.

ROPARSKI NAPAD V SELCIH PRI PANCHI.

Jože Bohutnik, delavec iz Zadvara, Ivan Bohutnik, delavec iz Zadvara, in mesar Jožef Kosec iz Spodnje Šiške so obtoženi ropa dne 15. februarja 1920. Obtožnica opisuje dogodek takole: Mlin prilatne žene Frančiške Lužar v Selcih pri Panchi stoji v samotni dolnini, do sosedne hiše je 15 minut hoda; Lužarjeva ima poleg sebe 88-letnega slabotnega in bolnega očeta Martina Lužarja in 17-letno dekle Ano Omahen. V noči 15. februarja so vsi v mlinu že spali: bolni oče v postelji, ženski na peči. Gospodinja se pa kar nenadoma zbudi in zagleda v sobi tri oborožene, po obrazu zamazane moške, eden je držal prižgano svečo v roki in nameril na očeta revolver. Ona je zavpila, naj očeta pusti, nato se je obrnil proti njej, ji nastavlja revolver na prsi in zahteval: »Daj novce.« Ko mu je odgovorila, da jih nima, so šli iz sobe vun in so vzele v hiši in podstrešju vse, kar jim je prišlo pod roko. Nato so se vrnili zopet v hišo, dva med njimi sta imela sekire, s katerimi sta grozila gospodinjini očetu, da hočejo denarja; eden je rekel drugemu: »Idi in zapali kočol!« Drugi je res šel in zaklical čez nekaj časa, da je že zapalil kočol. Skoro tri ure so tako reveže, kateri so bili v smrtnem strahu, mučili in končno zapustili mlin s polnimi nahrbtniki bogatega plena v vrednosti 5436 kron 20 vinarjev. Poleg zgoraj navedenih je bil med temi roparji tudi Roman Režek, kateri pa spada pod vojaško oblast.

Bohutnika odgovorita na vprašanje predsednika kazenskega senata, če se čutita krivim: »Semi!« Kosec tudi pravi: »Ja« in pristavi, da z morilnim orožjem ni nastopil. Jože Bohutnik pove, da je svojega staršega znanca vojaka Režka v šentpeterski vojašnici obiskal. »Takrat mi je rekel, da naj gremo ropat; nekaj časa sem se branil, nato sem se vdal; šli smo. Prišel je tudi Kosec, ki se nam je pridružil. Na Fužinah smo pri Štajercu pili, doma se nam je pridružil tudi brat Ivan.« Na stavljena mu vprašanja odgovarja z največjo ciniko in opisuje dogodek tako, kakor ga opisuje obtožba. Tudi njegov brat Ivan, ki je prodajal v Ljubljani časopise, zgovorno opisuje, kaj se je godilo 15. februarja v Selcih pri Panchi in pravi, da je bilo tako, kakor je Jože povedal. Jožef Kosec ne taji, da je bil zraven in pove, da je bil v svetovni vojski in na Koroškem večkrat ranjen; vsi trije zvrčajo krivdo na

Režka, češ, on jih je pregovoril. Mlinarica Frančiška Lužar pripoveduje, kakšen strah so ji v tisti noči napravili roparji: »Hudo sem se prestrašila, hudo, kakke tri ure so bili notri. Eden je nastavljal sekiro in rekel: Daj denar, če ne, te bom ubil!« Priča prične glasno plakati in pravi: »Gospod, jaz se bojim, da zopet ne pridejo in se maščujejo! Oh, oče so se zelo prestrašili...« V splošnem potrdi navedbe obtožnice in prosi roparje na zatožni klopi: »Fantje, dajte vsaj žido, ki ste jo dekli vzeli, nazaj.« — Obtoženci pravijo, da žide nimajo. Dvorni svetnik Regally obtožencem: »K taki reči ste šli!« — Žena še enkrat pravi: »Teža se najbolj bojim, da bi mi ne požgali ali prišli nazaj.« Dvorni svetnik Regally obtožencem: »Tako mladi ste, pa greste kaj takega storiti in spravljati v tak strah ljudi, kateri niso imeli nobenega denarja!« 17-letna deklica Ana Omahen opisuje dogodek: »Res smo se za življenje bali,« pravi priča; »tako smo se bali, da sem pričela jokati, pa je prišel k meni eden in mi rekel: Boš tihi!« — Črni so bili kakor hudoba. Skoraj vse so pobrali, le slabo so pustili. Zvižgali in prepevali so.« — Orožniški narednik Fabjan pove, da je on aretirali Bohutnika, ki sta tajila, dokler ni našel pri hišni preiskavi uropanega blaga.

Ex praesidio odredi nato dvorni svetnik, da se zasliši tudi komandir orožniške postaje v Štepanji vasi narednik Cebular, ki pove, kako je orožništvo poizvedovalo, dokler niso aretirali Režka, ki spoda pod vojaško sodno oblast. — Jože Bohutnik pravi: »Mi nismo šli ljudi pobijati, šli smo le k rasti. Če bi hoteli pobijati, bi bil gotovo kdo katerega udaril.«

Porotnikom je stavil senat 3 glavna in 12 dodatnih vprašanj.

Zagovornik dr. Furlan predlaga, naj se stavijo še vprašanja, če so šli k rasti, ker se stavljena vprašanja tičejo le ropa. Dvorni svetnik Trenz se protivi predlogu. Senat je predlog zagovornika zavrnil. Zagovornik si pridržuje ničnostno pritožbo zaradi odklonitve vprašanj. Nato govori dvorni svetnik Trenz, ki naglašja, da gre za slučaj, kateri je jasen kakor dan. Zagovornik dr. Furlan v svojem zagovoru poudarja, kakšne razmere so bile v Vevčah pred vojsko: nemška družba Leykam je slabo plačevala delavce, posledica je degeneracija. Ko je nastala svetovna vojska, so tvornice zaprli in delavci so se razkropili po svetu, kar jih je še ostalo doma, so pa stradali.

Porotniki so potrdili prve tri glavna vprašanja, in sicer glede na Jožefa Bohutnika in Jožefa Kosca soglasno, glede na Ivana Bohutnika pa z 8 da in 4 ne. Tudi dodatna vprašanja so porotniki potrdili, izvzemši enega vprašanja glede na Ivana Bohutnika, če je pastopil z morilnim orožjem.

Sodba.

Dvorni svetnik Regally razglasi nato sodbo, s katero se obsodijo: Jožef Bohutnik na 12 let, Ivan Bohutnik na 5 let in Jožef Kosec na 15 let težke ječe.

Dragoceno zapestnico je izgubila v četrtek dne 27. t. m. od pol 2. do 2. ure neka ruska dama na potu z vrta hotela Union do hotela Wilson. Dama je ruska begunka in je bila ta zapestnica njeno edino premoženje. Zapestnica ima fasono verzice in je vdelanih 5 safirov in 4 briljanti v platini. Poštenega najditelja prosimo, da zapestnico takoj odda proti primerni nagradi v pisarni »Ruskega kružka«, Jurčičev trg št. 3/II.

Ste preveč občutljivi za mrzli zrak? Vsakorodne bolečine se takoj pojavljajo? Slabost? Oj, kako tu ublažujejo bolečine in utrjujejo telo masaže s Fellerjevim pravim Elza fluidom! 6 dvojnatih ali 2 veliki specialni steklenici 36 K.

Potrebovali bi odvajajoče, želodce okrepujoče sredstvo? Poslužite se le Fellerjevih pravih Elza kroglic 6 škatljic 18 K. — Omot in poština posebej, a najceneje. Eugen V. Feller Stubica donja, Elzatrž št. 134, Hr vatska.

Mladenci. 29 let, izučen mizar, značajen, brez prem., se želi seznaniti v svrhu ženitve z gospodično ali vdovo kršč. prepričanja, ki ne pohaja na ples, a je vesela in odkritosrčna ter ne gleda na denar, ampak le na pošteno srce. Pisma s sliko do 10. junija 1920 pod šifro »Beseda dana, sveta naj ti bo« na upravo »Slovenca«. Tajnost častna zaveza. 2060

Služba mežnarja in organista na Mirni, Dolenjsko, se lahko nastop-takoj. Prosto stanovanje, bira stanovaj je in plača v denarju.

Brinjevo olje (Oleum juniperi) kupi-mo vsako količino. Cen-jele ponudbe naj se pošljejo na »Isis« d. d., oddeljenje za bilje, Zagreb, Pal-motičeva ul. 66. 2064

Železne sode kupuje po najvišji cen-i Sever & Komp., Ljub-ljana, Wolfova ul. 12. 2065

Slamnike in klobuke vseh vrst sprejema v popravilo FRA-NJO CERAR, tovarna slamnikov v Stob-pošta Domžale pri Ljubljani. — V Ljub-ljani se sprejemajo isti pri trvdki Kovačević in Tersan Presernovi ulici št. 5, kjer so tudi najnovejši vzorci na razpolago.

Oglasi v »Slovencu« imajo velik uspeh.

Nekaj tisoč mladih sulcev odda-ribarsko upravljelstvo na Bledu. 2088

Naprodaj kočija in brek za 12 oseb. je nova kočija. — Nastov-pove uprava »Slovenca« pod št. 2052.

Mlad agilen trg. izobražen moč iše-č trgovska ali s sedežem v industrijska zaslupstva Mariboru pod »mariliv 31« do 2. junija poštno-ležeče Ljubljana. 2058

F. Oražem & Jančar pleskarja Ljubljana, Breg št. 6 se priporočata slavnemu občinstvu za vsa plesarska dela.

Samostojna kuharica ali pomivalka v Ljubljani se sprejme v službo, Vstop, plača in drugo po dogovoru. Pismene ponudbe pod »Samostojna kuharica« 2062 na upravo »Slovenca«. Za ustmene ponudbe pove naslov iz prijaznosti tudi uprava »Slovenca«. 2063

Klavirje, planine, harmonije, vijoline, citre, harmonike, strune i. t. d. ima v velikanski zalogi

ALFONZ BREZNIK bivši učitelj Glasbene Matice in edini zapriseženi strokovnjak, LJUBLJANA, Kongresni trg 15 (naspr. nunske cerk.).

Pralnico kupi, če ne kompletno, pa vsaj sledeče: Ceber se perilo razmakati, sod za kuhanje perila, stroj za izplakovanje, omara za sušenje s kulisami in mangalnica. Ponu-dbe na upravo hotela Slon Ljubljana.

600 K nagrade dobi, kdor mi preskr-bi eno veliko ali dve mali nemebljavni sobi, takoj ali pozneje; išče soliden gospod. Ponudbe na upravo tega lista pod šifro »takoj ali pozneje.«

Prodaja se: moško kolo, šivalni stroj, umivalnik, jedilno orodje, (vilice in nože). Poizve se v gostilni Mi-klavc, Komenskega ul. 36.

Manjša Wertheim blagajna se prod. Pojasnila daje Ernst Zemann, Železna Kapla. 2060

Oddaja vojaških kantin. Oddajo se v smislu vojnega lista št. 31 z dne 8. avgusta 1919, sledeče kantine v najem in sicer:

1. v vojašnici Kralja Petra I. (Do-mobranska);
2. v Belgijski vojašnici;
3. na garnizijskem strelišču.

Reflektanti naj predložijo tozadevne oferte, kolekovane z 10 dinarji in v kuverti do 7. junija t. l. glavni komandi mesta Ljubljana, (Dunajska cesta 29.). Komanda mesta da na zahtevo nat-čančnejša pojasnila vsaki dan od 9 do 12 in od 16 do 18 ure, izvzemši no-delje in praznike popoldan. Ljubljana, 27. maja 1920. Komanda mesta, Ljubljana.

DVA HLAPCA sprejme v službo državna Vnučevalnica za živino in mast, Krekov trg št. 10.

Industrija špirta d. d. Zagreb, Boškovičeva ulica 7. Telefon: 4-96 Brzjaviti: Spiritindustrija

nudi fino rafinovanu špirit samo na debelo, najmanj 50 hl.

Kupim bukov gozd in hlode

Ponudbe je poslati: Ljub-ljana, poštal predal 151.

Sprejme se takoj izurjen starejši ki je izkušen popolnoma v vseh pa-nogah poljedelstva, živinoreje itd. in se lahko izkaže s tozadevnimi spr-ičevali, za srednje veliko graščinsko posestvo na Spod. Štajerskem. Ponudbe s prepisi spričeval naj se pošljejo na upravo lista pod »Zanesljiv 2033.«

oskrbnik, ki je izkušen popolnoma v vseh pa-nogah poljedelstva, živinoreje itd. in se lahko izkaže s tozadevnimi spr-ičevali, za srednje veliko graščinsko posestvo na Spod. Štajerskem. Ponudbe s prepisi spričeval naj se pošljejo na upravo lista pod »Zanesljiv 2033.«

oskrbnik, ki je izkušen popolnoma v vseh pa-nogah poljedelstva, živinoreje itd. in se lahko izkaže s tozadevnimi spr-ičevali, za srednje veliko graščinsko posestvo na Spod. Štajerskem. Ponudbe s prepisi spričeval naj se pošljejo na upravo lista pod »Zanesljiv 2033.«

Brata Makovec pleskarja in slikarja Ljubljana, Gradišče št. 7

se priporočata slavnemu občinstvu za vsa v njih stroko spadajoča plesarska in slikarska dela.

Naprodaj je posestvo z gozdom

smrekov in bukov les, 1/2 ure od po-staje Stara cerkev, okraj Kotevje. Po-izve se v Kotevju pri g. dr. Arko in v gostilni »Vinska trta« Udmat št. 16. Cena 180.000 kron. 2038

Poštena in pridna dekla

katera se razume pri kuhanju in šiv-anju, se takoj sprejme. Ponudbe z-avedbo plače na gospo Lizato Rozman, soproga ravnatelja tovarne cementa Zidanmost. 2042

Agentura — komisija M. URHOVEC BEOGRAD Zeleni venac 11 prevzame razna trgovska posredovanja, — zastopstva itd. —

Jamski les močan od 15 cm debeline na sredini in od 2 m dolžine naprej se kupi vsaka množina na takojšnjo dobavo. — Ponudbe na šentjanški premogokop Krmelj, Dolenjsko. 2076

Novodošlo pravo KADILO

se dobi v vsaki množini po nizki cen-i pri svečarju J. KOPAČU v Ljubljani GOSPOVETSKA CESTA številka 90.

Peko-čevlji najelegantnejših oblik in naj-boljše kakovosti zopet došli! Dobivajo se v ljubljanskem skladišču tovarne čevljev Peter Kozina & Co., Ljubljana, Breg št. 20.

Prevozna benzinova lokomotiva
v najboljšem stanju pripravna za mlatil-
nico, se po ugodni ceni prodaja. Ponudbe
na poštni predal 103, Ljubljana I.

V svrhu nabave železnega in jeklenega blaga

iz Nemške Avstrije izvolite
se obrniti na

„Sidro“, G. m. b. H., Wien
III., Reissnerstraße 3.

Zastopstvo:
„Sidro“ d. d. za trgovino z železom
v Zagrebu, Vlaška ulica 40.

Pri župni cerkvi, župnišču in mež-
nariji na Jezerskem se bodo izvršila
obširnejša

**zidarska, lesarska, mizar-
ska in kleparska dela.**

Reflektanti naj se takoj zgledajo pri
županstvu na Jezerskem. 2078

Naročajte „Slovenca“!

Stavbeno podjetje

Tavčar & Svetina

Ljubljana, Gosposvetska cesta št. 6
se priporoča. 1844

Graveur

Anton Černe

Ljubljana

Doorn trg št. 1.

Prodaja lesa:

Županstvo na Jezerskem prodaja draž-
benim potom dne 6. junija t. l. ob 15.
uri v občinski pisarni okoli 600—700
kubičnih metrov stoječega smreko-
vega lesa. 2077

Kupujemo

rabljene in nove

**vrtilne plošče
in dvokolesja**

za poljske železnice 76 cm raz-
dalje. — Osi dvokoles za male
vozičke morejo biti 50 do 70 mm
močne. 2087

Braća JANKOVIĆ, Zagreb
Kukevičeva ul. 3.

Proda se dobro ohranjeno

moško kolo.

Naslov pove uprava lista pod št. 2071.

VOLNO

v večji množini ima na prodaj

M. URHOVEČ

agentura — komisija

import — eksport

Beograd

Zeleni venac 11.

L. MIKUŠ
Ljubljana, Mestni trg št. 15
priporoča svojo zalogo
dežnikov in solčnikov
ter sprehajalnih palic.
Popravila se izvršujejo točno in solidno.

Kina-železnato vino

lekarja PICCOLI-ja v Ljubljani, Du-
najska cesta, krepča malokrvne, ner-
vozne, oslabele, odrasle in otroke. —
Naročila proti povzetju.

Pri oskrbništvu posestva
„Wilsonia“ pri Bledu je na-
prodaj okoli 200 m³ rezanega
in okoli 800 m³ stoječega lesa
iz slučajnih pripadkov. Na-
tančni pogoji so na razpolago
pri gospej Jera Vodušek, Wil-
sonia Rečica pri Bledu. Po-
nudbe naj se vložijo do 10.
junija 1920.

Javna dražba lesa.

Dne 5. junija 1920 ob 15. uri (3. uri popoldne) se vrši pri mestnem
uradu v Kočevju javna dražba

1500 stoječih hoj

v debelini 40 cm in kakih 140 podrtic (Windfalle).

Ta les se nahaja v gozdu Kočevskega mesta in se lahko ogleda vsak dan.
Vsa pojasnila daje mestni urad v Kočevju, kjer se dobe proti vplačilu
20 K tudi dražbeni pogoji.

Mestni urad v Kočevju, dne 22. maja 1920.

Dražbeni oklic.

K. A. 77/19-25.

V zapuščinski stvari po Marjeti Virkovi iz Duplice št. 17.
bo na prošnjo dedičev

v petek dne 11. junija 1920

ob 10. uri dopoldne v notarski pisarni v Kamniku

prostovoljna javna dražba

v zapuščino spadajoče nepremičnine vlož. št. 187 kat. obč. Šmar-
ca obstoječe iz pritlične zidane in z opeko krite hiše, zemlji-
šča v izmeri 5 a 82 m² in nekaj pritliklin.

Izključna cena, pod katero se ponudbe ne sprejemajo, znaša
10.254 K.

Vsak ponudnik mora pred dražbo položiti varščino 1030 K
v gotovini ali v vložnih knjižicah domačih denarnih zavodov.

Zdražitelj mora največji ponudek s 5% obrestmi od dne
dražbe naprej v dveh mesecih sodno položiti. Morebitnim
knjižnim upnikom se pridržuje njih zastavna pravica brez
ozira na prodajno ceno. Nadaljni dražbeni pogoji so na vpog-
led v notarski pisarni v Kamniku.

V Kamniku, dne 26. maja 1920.

Dr. Fran Horvat,
notar kot sodni poverjenik.

Rogaška Slatina

**Najboljša mineralna voda Tempel
orelec, namizna voda Styria orelec,
medicinalna voda Donatski orelec,
medicinalna voda najmočnejše orsle.**

Zastopstvo v vseh večjih mestih in krajih. —
Dobiva se vseh prodajalnih. — Pojasnila daje

Ravnateljstvo Zdravilišča Rogaska Slatina.

Kavo čaj

Čokolado

Kakao

Kavni pridatek

Konjak

Rum

Likerje

Šampanjec

Namizna vina

Mandelne

Rozine

Paradižnike

Dišave

Riž

Slive

razpošilja po celem
kraljestvu

Josip Fabiani

Ljubljana, Prešernova ulica 54.

Radio termalno kopališče Toplice pri Novem mestu

Otvoritev sezone 1. majnika.

Zahtevajte prospekte!

Naznanilo.

Polagalec parketov Anton Bokal

si ušoja p. n. občinstvu naznaniti, da
je premestil svoje dosedanje stališče
z Ambroževega trga št. 9 v pisarno
mestnega stavbenika I. Bricelja, v

Slomškovi ulici št. 19

kjer se sprejema vso v to stroko
spadajoča dela.

Jugoslovanski kreditni zavod r. z. z o. z.

v Ljubljani, Marijin trg 8, Wolfova ulica 1.

Poštni čekovni račun št. 11.323.
Telefon št. 54.

Podružnica v Murski Soboti.

Brzojavni naslov:
Jugoslovanski kredit Ljubljana

sprejema

hranilne vloge in vloge na tekoči račun ter jih obrestuje po

4%

čistih brez odbitka. Izvenljubljanski vlagateljji dobe poštne položnice.

Inkaso faktur in trgovske informacije.

Izdaja čeke, nakaznice in akreditive na vsa tu- in inozemska mesta. — Daje posojila na
vknjižbo, poročito, vrednostne papirje in na blago ležeče v javnih skladiščih.

Trgovski krediti pod najugodnejšimi pogoji. — Zavod je neposredno
pod državnim nadzorstvom.

Železna okna

po naročilu dobavljajo
tako

Breznik & Fritsch,

Ljubljana,

Cankarjevo nabr. 1.

Vzorec na ogled.

„BALKAN.“

Ljubljana - Maribor - Trst - Ekspozitura Wien.

Spedicije vseh vrst. — Sprejemanje blaga v skladišča. — Zaccarinanja. — Mednarodni prevozi. — Selitve s patentiranimi
vozovi na vse strani. — Skladišče, spojeno s tirov južno železnice. — I. ljubljansko javno skladišče.

Špedicija. — Import. — Eksport. — Komisija.

Trgovska, špedicijska in komisijska delniška družba.

Brzojavni naslov: „Balkansped.“

Jadranska banka

sprejema vloge na hranilne knjižice, žiro- in
druge vloge pod najugodnejšimi pogoji.

Prevzema vse bančne posle pod najugodnejšimi pogoji.

Beograd, Celje, Dubrovnik, Kotor, Kranj,
Ljubljana, Maribor, Metković, Opatija,
Sarajevo, Split, Sibenik, Zadar, Zagreb,
Trst, Wien.

Poslovne zveze z vsemi večjimi kraji v tu-
in inozemstvu.